

μαρτης '79
απριλης

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

απριλης '78

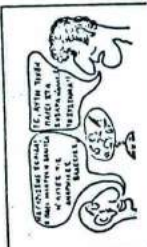
ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Μία νέα συνάντηση με τους φίλους της αναρχικότητας πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, την Τετάρτη 22 του μηνός Απριλίου 1978, στο κέντρο της πόλης, στο κτίριο της οδού...

Οι παρευρισκόμενοι ήταν οι: Γ. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Α. Μανιτάκης, Β. Μανιτάκης, Δ. Μανιτάκης, Ε. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Ζ. Μανιτάκης, Η. Μανιτάκης, Θ. Μανιτάκης, Ι. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Λ. Μανιτάκης, Μ. Μανιτάκης, Ν. Μανιτάκης, Ξ. Μανιτάκης, Ο. Μανιτάκης, Π. Μανιτάκης, Ρ. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Τ. Μανιτάκης, Υ. Μανιτάκης, Φ. Μανιτάκης, Χ. Μανιτάκης, Ψ. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης.

μαης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Μία νέα συνάντηση με τους φίλους της αναρχικότητας πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, την Τετάρτη 22 του μηνός Απριλίου 1978, στο κέντρο της πόλης, στο κτίριο της οδού...

Οι παρευρισκόμενοι ήταν οι: Γ. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Α. Μανιτάκης, Β. Μανιτάκης, Δ. Μανιτάκης, Ε. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Ζ. Μανιτάκης, Η. Μανιτάκης, Θ. Μανιτάκης, Ι. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Λ. Μανιτάκης, Μ. Μανιτάκης, Ν. Μανιτάκης, Ξ. Μανιτάκης, Ο. Μανιτάκης, Π. Μανιτάκης, Ρ. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Τ. Μανιτάκης, Υ. Μανιτάκης, Φ. Μανιτάκης, Χ. Μανιτάκης, Ψ. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης.

Ιουνης
Ιουνης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Μία νέα συνάντηση με τους φίλους της αναρχικότητας πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, την Τετάρτη 22 του μηνός Απριλίου 1978, στο κέντρο της πόλης, στο κτίριο της οδού...

Οι παρευρισκόμενοι ήταν οι: Γ. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Α. Μανιτάκης, Β. Μανιτάκης, Δ. Μανιτάκης, Ε. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Ζ. Μανιτάκης, Η. Μανιτάκης, Θ. Μανιτάκης, Ι. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Λ. Μανιτάκης, Μ. Μανιτάκης, Ν. Μανιτάκης, Ξ. Μανιτάκης, Ο. Μανιτάκης, Π. Μανιτάκης, Ρ. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Τ. Μανιτάκης, Υ. Μανιτάκης, Φ. Μανιτάκης, Χ. Μανιτάκης, Ψ. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης.

νοεμβρης
δεκεμβρης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΠΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΨΕΥΔΑΙΟΝΗΣΕΙΣ

Μία νέα συνάντηση με τους φίλους της αναρχικότητας πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, την Τετάρτη 22 του μηνός Απριλίου 1978, στο κέντρο της πόλης, στο κτίριο της οδού...

Οι παρευρισκόμενοι ήταν οι: Γ. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Α. Μανιτάκης, Β. Μανιτάκης, Δ. Μανιτάκης, Ε. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Ζ. Μανιτάκης, Η. Μανιτάκης, Θ. Μανιτάκης, Ι. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Λ. Μανιτάκης, Μ. Μανιτάκης, Ν. Μανιτάκης, Ξ. Μανιτάκης, Ο. Μανιτάκης, Π. Μανιτάκης, Ρ. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Τ. Μανιτάκης, Υ. Μανιτάκης, Φ. Μανιτάκης, Χ. Μανιτάκης, Ψ. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης.

γενναρης '79
φεβρουαριος

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΑΣΤΡΙΝΤ ΠΡΩΛΛ η κρατική τρομοκρατία κτύπησε ξανά

Μία νέα συνάντηση με τους φίλους της αναρχικότητας πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, την Τετάρτη 22 του μηνός Απριλίου 1978, στο κέντρο της πόλης, στο κτίριο της οδού...

Οι παρευρισκόμενοι ήταν οι: Γ. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Α. Μανιτάκης, Β. Μανιτάκης, Δ. Μανιτάκης, Ε. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Ζ. Μανιτάκης, Η. Μανιτάκης, Θ. Μανιτάκης, Ι. Μανιτάκης, Κ. Μανιτάκης, Λ. Μανιτάκης, Μ. Μανιτάκης, Ν. Μανιτάκης, Ξ. Μανιτάκης, Ο. Μανιτάκης, Π. Μανιτάκης, Ρ. Μανιτάκης, Σ. Μανιτάκης, Τ. Μανιτάκης, Υ. Μανιτάκης, Φ. Μανιτάκης, Χ. Μανιτάκης, Ψ. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης, Ω. Μανιτάκης.

No.6
Κείμενο-προταση ΣΕ
Μαντσεστερ, Ινδοκίνα
ο καυγας για το παπ-
λωμα, Πολιτικά μαθη-
ματα απο την κινητο
ποίηση για το Δεριφν
(ΣΕ Αθηνas), Η αγωνία
των υπερηλικων, ζητηλες
θεωρίας, Πληροφορίες
νεα σχολια απο τον
κοσμο, Κριτικά γραμ-
ματα, και πολλα αλλα
απο τα οποία μερικα
χωρεσαν σ'αυτο το
τευχος.

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

Το Ρήγμα είναι μια αναρχική περιοδική έκδοση που εκδίδεται από Έλληνες αναρχικούς που ζουν στη Βρετανία.

Βλέπουμε την έκδοση αυτή σαν ένα πρωταρχικό μέσο συντονισμού μας καθώς και διαδόσης του αναρχισμού. Η διαστρεβλωση στην έννοια του αναρχισμού που συνεχώς προωθείται μέσα από τα κανάλια της αστικής τάξης και των "προοδευτικών" κομμάτων και παρατάξεών μας "θεί και σ' αυτή την έκδοση. Δεν θέλουμε να επαναπαυόμαστε στα κείμενα των θεωρητικών του αναρχισμού μια και τα γεγονότα καθημερινά τα ξεπερνούν. Η ταύτιση συχνά είναι αιτία της οπισθοδρόμησης.

Παράλληλα μ' αυτό το περιοδικό ακολουθούμε και άλλες μορφές δράσης. Ο σκοπός της έκδοσης αυτής, όπως και κάθε άλλης μορφής δράσης, δεν είναι μόνιμος αλλά ληγει όταν τα λόγια μουν στη πράξη.

Η εκδοτική επιτροπή του Ρήγματος είναι κατά σειρά κάθε ομάδα κολής η συνολικά ατομών σε διάφορες πόλεις που συμμετέχουν σ' αυτή τη προσπάθεια.

Το Ρήγμα δε θναινει με σκοπό το κέρδος και μ' αυτή την έννοια δεν έχει τιμή μια και το μοναδικό οικονομικό πρόβλημα που μπαίνει είναι το τυπογραφικό κόστος. Παραπέρα η "τιμή" είναι συναρτηση των οικονομικών δυνατοτήτων του καθένα. Περύτο να τονίσουμε ότι η ενίσχυση του περιοδικού είτε οικονομική είναι είτε με τη μορφή άρθρων, σχολίων, γραμμάτων και ειδήσεων είναι καθαρά πολιτική πράξη που ζητείται από αυτούς που ενδιαφέρονται όπου και να βρίσκονται στον κόσμο.

Για επαση, γραμματα για δημοσίευση και άρθρα γραφτε:

TO RIGMA
c/o BLACK AND RED
THE STUDENTS UNION
THE UNIVERSITY
LEEDS LS2 9JT
ENGLAND

Ν.Α. ΑΣΙΑ

Ο ΚΑΥΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ

Τα "σοσιαλιστικά" κράτη στην Ασία εδώ κι αρκετό καιρό βρίσκονται σε πόλεμο, όχι με τα καπιταλιστικά κράτη— αλλά μεταξύ τους. Η φασαρία που ξεκίνησε με την επίθεση του "σοσιαλιστικού" Βιετνάμ εναντίον στην "σοσιαλιστική" Καμποτζή με αφορμή ποιος έχει το καλύτερο παπλωμα, προοφάτα έβαλε στο χορό και τους παπλωματοδές— την Κίνα και την Ρωσία.

Διασηπτες τα καπιταλιστικά κράτη, που συστηνουν "συναυση" απ' όλες τις πλευρές. Λαδι οι ΗΠΑ, Βρετανία και Γαλλία που μέχρι χτες ήταν οι βασικοί εχθροι και που τώρα τριβουν τα χερια τους με ευχαριστηση: "Να τι είναι σοσιαλισμος", λέει η αστική προπαγάνδα. Και τα "σοσιαλιστικά" τσρακία σ' ολο τον κόσμο αλληλοφαγώνονται και διασπώνται (ο αστικός ανταγωνισμος σ' ολο του το μεγαλειο.) είτε αιτία είναι ο Τροτσκι, είτε ο Σταλιν, είτε η οπερέττα της συμμορίας των Κεοσαρων, είτε ο θείο Μάο στο ονομα του καλύτερου παπλωματο—της καλύτερης "σοσιαλιστικής πατριδας".

Καμιαδεις στο στυλ του να είναι κανεις ρωσοφιλος, ρωσοφιλος μεχρι πριν τον Σταλιν, ρωσοφιλος μεχρι και τον Σταλιν, κλπ κλπ η κινεζοφιλος, η κινεζοφιλος μεχρι το Μάο η μεχρι τη χίρα του, κουβανοφιλος η αλβανοφιλος κερφονταικι αναπαραγονται μεχρι που να περιμενει κανεις οτι σε λιγο θαχουμε Ουγκαντικός και Παναθηναϊκούς μαρξιστες. Για τους μαρξιστες φαινετα το ερωτημα που μπαίνει εχει είναι "τι μαρκα παπλωμα φοριεται εφετος;"

Και δεν πολεμανε γιατι "ειναι ολοι τους σταλινικοι" οπως μερικοι επιχειρηματολογουν, (στο κατω κατω της γραφης ο Σταλιν δεν ητανε παρα το φυσικο παιδι του παντρεματος των θεωριων και πραχτικων των Μαρξ και Λενιν), ουτε γιατι "απλα είναι αντιδραστικοι και ρεβιζιονιστες και δεν αξιζει να μιλαμε γι αυτους" οπως αλλοι λενε: Ο πολεμος στην Ασια θα συνεχιζεται (κι αυτο καλα το ξερουν οι αφεντες του Μεκικου της Μοσχας και των αλλων δυ

CIENFUEGOS PRESS - ANARCHIST REVIEW - THANKS

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	£141.60
ΑΡΧΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΑ	£84.75
TAMBO AΠO No 5	£56.85
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ No 6	£72.
TAXYΔΡΟΜΙΚΑ No 6	£20.
TAMBO EΛΛEIMΑ	£35.15

ΠΑΙΔΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑΜΕ. Καλυψαμε ενα τρομερο ελλειμα—βραχνα, και ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ.

Λαβαμε και ευχαριστουμε:	
Εργατικες αν.ομαδες	£14.80
ΣΕΙΤαλιας	£ 16.80
ΣΕ ΝΑ Γαλλιας	£ 22.00
Α. (Αθ.)	£ 7.50
Α. (Αθ.)	£ 7.80
Σ. (Λον.)	£ 10.00
Δ. (θεν)	£ 2.00
Π. (Σουηδ.)	£ 5.10
Κ. "	£ 26.90
Σ. "	£ 2.40
Ν. "	£ 11.70
Ρ. (Γερμ.)	£ 13.40

παπλωμα

ναμίων) εφόσον δεν έχει ελακτοβαριστή πόρος έχει τα καλύτερα παπλωματα, μ' άλλα λόγια ποιος είναι ο "καλύτερος" ή ο πιο "εωστός" προστάτης/"σοσιαλιστής".

Είναι πολέμος επικράτησης και επικυριαρχίας στην περιοχή, και όπως ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ δεν έχει καμία σχέση με σοσιαλισμό, μια έννοια που μαγρίζεται στο στομάχι και στην πεννα των αφεντικών και θεωρητικών κάθε είδους παπλωματάδικου στο παζαρι της εξουσίας.

Δεν υπάρχει λύση η αγανακτήση για το αν θα αλληλοφαγώθουν οι "σοσιαλιστικές" πατρίδες η αν θα επικρατήσει η καμία η οποία. Αντίθετα υπάρχει αγωνία για τον κοσμάκη που οποιο αφεντικό και να έχει θαναί πάντα από κάτω, που εκάνε και κάνει επαναστάσεις οποιουδήποτε μεγέθους οπουδήποτε στη γη και που του τις κλέβουν οι εκαστοτε επιτηδίοι, οι εκαστοτε ισχυροί πουχουν την αποκλειστική βοήθεια η το κεφαλαίο. Αυτός ο κόσμος που τον χτυπάνε από δεξιά κι αριστερά από απεργεί αυτονομα κι από μονος του, που ξέρει ότι πεθαίνει κάθε μερα ενώ τα αφεντικά του μοναχα μια φορά, που το κεφαλαίο του σπέρνει τις αντιθεσεις του και τον ανταγωνισμο του για να τον εξωστρακίσει τελικα σε καποιο πεδιο μαχης στο ονομα της πατριδας και

της κρατικής εξουσίας. είναι αυτός ο ίδιος κόσμος, και ιδιαίτερα στην ΝΑ Ασία, που αιώνες πολέμαει και σκοτώνεται για τον "εχθρό" που είναι ή καποια αντικαλη μορφή εξουσίας και συνακολουθων συμφεροντων, ενώ ο "εχθρος", ξαναορισμενος στη βάση του, βρίσκεται μεσα του και δίπλα του και παντα πάνω στο σπέρμα του: ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ Η ΒΕΒΙΣΙΑ.

Όχι πως πειστήκαμε ποτε ότι υπήρχαν σοσιαλιστικά ή κομμουνιστικά κράτη (γιατί κάτι τέτοιο δεν θάταν ποτε ΚΡΑΤΟΣ) --είναι σα να εμφανίζονται τέτοιες αντιθεσεις σαν το "σοσιαλιστικά αφεντικά"(.). Γιατί σοσιαλισμός δεν είναι μοναχα η εφαρμογή μιας κρατικής κεφαλαίοσυγκεντρωτικής οικονομικής θεωρίας (μ' οποιες επιπτώσεις στην συλλογική και ατομική κοινωνική ζωή του τόπου).

Ο καυγας για το παπλωμα στην Ασία, κι όπως νωριτερα οι εισβολες στην Κροστάνδη, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία, όπως η καταστολή κάθε απεργίας που δεν κοντρολλαρεται, όπως η καθημερινή ζωή, συνεχίζει να πείθει ότι Η ΒΕΒΙΣΙΑ ΔΕΝ ΣΥΜΒΙΒΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, κι ότι όπου υπάρχει κράτος (κι ολη η γη είναι γεματή) υπάρχει εξουσία, αφεντικά, ανταγωνισμός, καταπίεση, μιζερία, φόβος, σκληραβία, ΚΙ ΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΙ ΜΡΑΙΟ ΝΑ ΔΕΙΤΙ ΦΤΙΑΧΤΕΙ ΤΟ ΚΑΘΩΣΙ, ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ!

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΡΗΓΜΑΤΩΝ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ της ΣΕ Μαντσεστερ

Προσωπικές, τοπικές και διεθνείς καταστάσεις έχουν φτάσει πια στο σημείο αναίτησης της εκφρασης τους μεσά από ένα πολιτικό αλμα στην οργάνωση και λειτουργία του "Ρηγματος". Συγκεκριμένα προτείνουμε:

1. Την άμεση δημιουργία δυνατάκτικων Επιτροπων όπου δυνατόν εστω και από έναν, με τοπικό χαρακτήρα ώστε να εξασφαλίζεται η άμεση εγρή των ανθρώπων που την αποτελούν. π.γ σε μια μεγάλη πόλη μπορούν να παρουσιασθούν περισσότερες από μια. Η διαρκής εγρή μεταξυ τους όχι αναγκαστικά εμμεσά μεσώ της διευθύνσεως του περιοδικου αλλά και τμήμασ με απευθείας αλληλογραφία σε ασφάλεισ διευθύνσεισ, κρίνεται αναγκαία.
2. Βεωτερική λειτουργία των:
 - α. Συμετοχή στη θεματογραφία του περιοδικου.
 - β. Συμετοχή στην οικονομική ενίσχυση του περιοδικου, ανάλογα με την δυνατότητα τους.
 - γ. Διανομή του περιοδικου ανάλογα με την κρίση τους.
 - δ. Προώθηση της επανιστατικής θεωρίας και πρακτικής στους χώρους με τους οποίους ερχονται σε εγρή. π.γ πάνω σε αυτή τη βάση η Σ.Ε Μαντσεστερ θα οργάνωση εκδήλωση για το Γαλλικό Μην του 63 απευθυνόμενη στους απολιτισελληνες φοιτητες, κότερισ επιστή και μοιρσσια της μπροσούρας του Στρασβουργου.
 - ε. Αμπλουτισμο της αντιεξουσιαστικής κριτικής μεσώ της ανταλλαγής εμπειριων.
 - στ. Προώθηση της διεθνής εμπρακτικής κριτικής εναντια στο κράτος και τα αφεντικά, στο πλαίσιο της συνεργασίας μας με ξένες επαναστατικές οργανώσεις.
3. Βεωτερική λειτουργία των:
 - α. Βεασφαλίση μέξιμου θεωρητικής συνοχής πάνω στη βάση συλλογικών θεωρητικών αναλύσεων και επεξεργασίας θέσεων. π.γ Δ.Ε.Ε επεξεργαστικε συλλογικα

Ισυνεχεια στη σελ.3

ΟΡΕΣΤΗΣ

συνεχεια απο σελ. 2

τις θέσεις της για μια επαναστατική οργάνωση, όπως επίσης και το κείμενο για την πολιτική κατάσταση στη Βρετανία.

Συντροφοί :

Μετα το συνδίασμενο χτυπημα εναντια στο γαλλικο Ππη απο μπαστους και σταλινικούς, την εισβολη των νεοσταρικών τανκς στην Τσεχοσλοβακία, την εμπορευ- μ τικοποίηση της εξέγερσης των φοιτητών και εργατών του Πολυ- τεχνείου και τελευταία την διέ- δνη οργάνωση της κρατικής τρο- μοκρατίας, το κίνημα για την κοι- νωνική επανάσταση ξαναβρίσκει την εκφραση του μέσα από μεγα- νικευμένη επίθεση εναντία σε κάθε μορφή εξουσίας.

Αντι-εθολογικό, αντι-εξουσια- στικό, κομμουνιστικό είναι το περιεχόμενο που εμείς δίνου- με σε αυτό το κίνημα.

Για την γενικευμένη αυτοδieu- δυνση

Για την κοινωνική επανάσταση
Για την ενότητα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕΤΡΟΦΗ

MANUEZETEΡ

Ο ευγενικοί μου άνθρωποι,
η ζωή είναι σύντομη...
Αν ζούμε,
ζούμε για να ιασησουμε
ωάνω στα κεφάλια των
Βασιλιάδων.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γ.ΣΕΡΙΦΗΣ

απο μια σκευωρία

της ΣΕ Αθηνas

Όσο είναι αλήθεια πως ο Γ Σεριφής απελευθερώθηκε χα- ρις στο κίνημα συμπαραστάσης που οργάνωθηκε, αλλο τόσο είναι αλήθεια πως κολλοι από αυτούς που στη δική του τον "υπερασ- πιστήκαν" ήταν αυτοί που συμ- ποταρίζαν κάθε εκδίωξη συ- μπαραστάσης στο Γ Σεριφή με κάθε μέσο.

As δουμε όμως μέσα από τα ίδια τα γεγονότα ποια ήταν η πολιτική τοποθέτηση των κομ- μάτων και των οργανώσεων τους απεναντί στην υπόθεση Σεριφής. Από τον Οχτώβρη '77 ως τις παραμονές της δίκης (δεικ78), κανένα κομμα της λεγομενης αντιπολιτευσης δεν πήρε θέση απεναντί στην δολοφονία του αντάρτη πολής Χ Κασίμη και ση στη σκευωρία σε βάρος του εργα- τη Σεριφής. Εδώ αναφερομε πως η παρουσία κανα δυο βουλευτών του ΠΑΣΟΚ σε συνέντευξη τύπου των δηκιγορών ήταν σε καθα- ρα προσωπική βάση και σε τε- λεινταία ανάλυση ήταν μόνο για να γραφτούν τα ονοματα τους στην "ελευθεροτυπία". Ακόμα η ελερωτηση που θυμηθήκαν να κανουν τα κομματα της αντιπο- λιτευσης λίγο πριν τη δίκη στη βουλή ουτε καν απαντήθηκε σχεδόν, χωρίς φυσικά αυτά να κοιταζουν τετοιους λεπτομερείες.

Κάθε πρωτοβουλία στους εργα- τικούς χώρους για συμπαρασταση στο Σεριφή μοιχοταρεται από τις εργατικές συνδικαλιστικές παραταξεις των κομμάτων, με πρωτοπορεία την ΕΣΑΚ-Σ. Χαρακτηριστικά τετοια γεγονο- τα είναι η στάση της ΕΣΑΚ-Σ στην ΑΕΥ, στο ΔΕ των υοραυ- λικών (οπου ολοι ψηφίζουν υπερ, ενώ η ΕΣΑΚ-Σ κατά), στους πλακαδες κ.α..

Στις γενικές συνελεύσεις των σχολών οι παραταξεις των κομμάτων θαβουν κάθε προταση για συμπαρασταση στο Σεριφή. Παρολα αυτά σε κολλες σχολες περνουν οι προτασεις (μαθημα- τικοί, Πολυτεχνείο) και οι εργα- σια οι κομματικοι αναγκάζον- ται να αλλάζουν ταχτική. Τη- φισματα συμπαραστάσης στο Σεριφή έχουν βγάλει όλες σχε- δόν οι γενικές συνελεύσεις των σχολών.

Οι κάθε λογής φυλλαδες που ανακοινωναν τη συλληψη του Σεριφή σε το πιασμο του τρο- μοκρατη που σκοτωσε τον Κασί- μη, έχουν ξεχώσει την υπόθεση ολον τον καιρο της 15 μηνής προφυλακίσης του. Εξαιρεση ίως αποτελεί η "ελευθεροτυπία" που δημοσίευε κατά καιρους μερικές σχετικές ειδήσεις, προ- σαρμοσμένες βεβαία καταλληλα στο καταναλωτικό της κοινό

(για παραδειγμα το συνθήμα της επιτροπής "αντίσταση στην κρα- τική τρομοκρατία" το ανεφερε "οχι στην τρομοκρατία" και πολλά παρομοία). Όλες βεβαία κατά τη δική βρήκαν ένα αρκε- τα προσοδοφόρο θέμα που το προβάλλαν στην πρώτη σελίδα, οχι φυσικά γιατί νοιαζοντουζαν για το Σεριφή και την κρατική τρομοκρατία. Όλη η υπόθεση γι' αυτές ήταν νίκη της δικαιωσύ- νης της κοινοβουλευτικής τους δημοκρατίας και προσωπικό φταιξιμο του Καραθανασή. Ενα χυδαίο σεναριο που το εκλείσαν με συνεντεύσεις του οικογε- νειάρχη-εργατη και χιλια δυο ειλινοήματα τους-λεφτα στις τσεπες τους.

Όταν όμως τοιυ είναι αδύνατο να θαβουν την υπόθεση μια και το κίνημα συμπαραστάσης ολο- ενα και δυναμωνε στο εσωτερι- κο και εξωτερικό, αλλάζουν τη ν- σταση τους. Ενώ 15 μήνες δεν ξεραν τιποτα για το Σεριφή, μόλις τα γεγονότα τους παίρνουν φαλαγγί, ερχονται για υπερασκι- στες του Σεριφή. Ενώ στο Πολυ- τεχνείο (Νοεμβρης '78), οι νεο- λαιοι των κομμάτων και κυρία του ΚΚΕ Ξυλοκοπουν τα μελη της επιτροπής για την απελευ- θερωση του Σεριφή και σπανε το ταμπλω που προπαγανδίζαν την σκευωρία, και ενώ στην πο- ρεία αργότερα προσπασουν να θαβουν τα συνθήματα για συμπα- ρασταση και αντίσταση στην κρατική τρομοκρατία--ερχονται στη δική να "υπερασπιστούν" το Σεριφή.

Εδώ θα αναφερθούμε και στη στάση των άλλων κομμάτων της "εξωκοινοβουλευτικής" αριστε- ρας. Οι πατριώτες του ΕΚΚΕ "αγ- νοουσαν" την υπόθεση, αν εξαι- ρεσουμε κανα-δυο μνηματα συ- μπαραστάσης που εστειλαν στην τελευταιία συγκέντρωση συμπαρα- στάσης του "Γκλόρια" η ΑΑΣΠΕ και η Λαϊκή Αλληλεγγυη, και ΚΧ στις δυο συγκεντρώσεις στα Προπυλαία. Το Μ-Α ΚΚΕ ουτε που ακουστήκε, ενώ το ΚΚΕ (μ-λ) ήταν αυτο που συμμετείχε κα- πως εμερχα στο κίνημα συμπαρα- στάσης. Θυμηθήκε το Σεριφή πε- ρον την ανοιξή και απο τότε συμμετείχε στις εκδηλώσεις με μνηματα συμπαραστάσης και οπαδους της. Πιροσεχε πάντα τη συνθήματολογία του ώστε να μη ταυτίστη με αυτή της επιτροπής (προφανως για να μη ταυτίστη πολιτικά). Η ΕΔΕ καταγγελει ΚΧ στην εφημερίδα της την σκευω- ρία. Από τις υπολοιπες οργανώ- σεις η ΟΣΕ, ΟΚΔΕ, ΚΟ "ΑΛΗΤΗΣ" συμμετεχουν στην αρχή στις δικες τους επιτροπες για το Σεριφή και αργότερα δουλευουν

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

της κρατικής τρομοκρατίας

μαζυ με την επιτροπή. Η ΟΠΑ και οι ανεξαρτητοι είναι αυτοι που κυρια δουλευουν στην επιτροπή (Δουλεια πουναι στενα δεμενη με την προς τα αριστερα στροφή της ΟΠΑ πχ λογος για "αυτονομια" κλπ).

Μετα απο ολα αυτα τα γεγονοτα ερχεται η αθωωση του Σεριφη και το ξεσκεπασμα της σε βαρος του σκευωριας. Σιγουρα η αθωωση του Σεριφη εκρεπε να γίνει οπωσποτε και για χ να ξεσκεπαστη η κρατικη σκευωρια αλλα και για να μη περασει αμαχητι η κρατικη τρομοκρατια, οπως εγινε και με τους αναρχικους Φ. και Σ. Κυριστη. Κατι τετοιο θα ηταν σιγουρα ενα προηγουμενο καθε αλλο παρα θετικο για τον επαναστατικο/συνδικαλιστικο και τον αναρχικο χωρο ΙΑΙΙΑΤΡΕΙΑ ΔΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ. Ομως στο την αλλη μερια η αθωωση του Σεριφη και τα στοιχεια πανω στα οποια στηριχτηκε σημαλουν ακομα μια φορα την καταδικη καθε Αναρχικου αγωνιστη ΕΠΙΒΙΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ειναι τετοιος, το κεντρικο σημειο αναφορας τοσο της υπερασπισης οσο και των μαρτυρων βουλευτων ηταν οτι ο Σεριφης δεν ηταν αναρχικος, αρα δεν ηταν και τρομοκρατης.

Τη συμμετοχη των βουλευτων μαρτυρων στη κρατικη τρομοκρατια μπορει να τη δη ο καθενας. Να τι καταθεσε ο Δ. Κυρκιος (ΚΚΕ εσ): "...Ο Σεριφης δεν ειναι αναρχικος, αλλα κομμουνιστης. Αναρχικο κινημα δε δεν εχουμε, αλλα η ασφαλεια προσπαθει να εδωθει οληνησ. Επαναλαβνω οτι ο Σεριφης δεν ειναι αναρχικος αλλα κομμουνιστης, που εχει ιδεες και πιστευει σε αλλες μεθοδους απο κεινες των αναρχικων. Δεν ειμαστε ουτε Γερμανια ουτε Ιταλια με τις "Ερυθρες Διαξιαρχιες", πολλοι ομως προσπαθουν να δημιουργησουν παρομοιο κλιμα για να περασουν τα σχεδια της ανωμαλιας... Ο Σεριφης ειναι ενας κομμουνιστης με πολιτικα οραματα που τα συμεριζομαι και εγω. Ερχομαι με αυτη την πεποιθηση και οας βεβαιωνω οτι δεν θα ημουν μαρτυρας υπερασπισης ενος αναρχικου, που θα ηθελε με συγκεκριμενες ενεργειες να ανατιναξει την δημοκρατικη ομαλοτητα" (Αυγη 29/12/78). Νομιζουμε πως τα οχολια ειναι περιττα.

Οι συνηγοροι απο την αλλη που καναν τη δικηνοπολιτικα οσο πιο ανωδουνη γινονταν, δεν παρελειψαν να ευχαριστησουν το δημοκρατικο τυπο και τα δημοκρατικα κομματα, ενω παραλληλα επλεκαν το εγκωμιο του δικαστηριου και του προεδρου (κοινη δηλωση υπερασπισης, Ελευθεροτυπια 4/1/79). Νομιζουμε πως αυτοι οι ανθρωποι συνειδητα καλυφαν τις πολιτικες αιχμες της δικης μετατρεποντας τις σε προσωπικες αιχμες κατα τον καταθαναση. Τις ενεργειες αυτες τις θεωρουμε σκοπιμες μεσα στα πλαισια του θεσμιματος του ποιοι σκοτωσαν τον Κασιμη. Ενεργειες και σταση που συμβαδιζουν με την αρθρογραφια της καθημερινης.

Εδω τονιζουμε την ειρωνικη αντιθεση αναμεσα στο αντιαναρχικο κλιμα της δικης και στην αναρχικη συμμετοχη στο κινημα συμπαραστασης. Αναρχικοι συμμετειχαν πλατεια στις εκδηλωσεις που οργανωθηκαν απο την επιτροπη και την βοηθησαν για τη διαδοση της υποθεσης Σεριφη και κυρια στο εξωτερικο. Οργανωσαν εκδηλωσεις οπου η υποθεση ηταν το κυριο θεμα η αλλοτε ενα χ απο αυτα. Προπαγανδισαν τη σκευωρια εναντια στο Σεριφη σε αναρχικα περιοδικα του εξωτερικου, οπου σε εκταση αναφεροντουσαν στην υποθεση Κασιμη/Σεριφη (πχ FREEDOM και BLACK FLAG (Βρετανια), OPEN ROAD (Καναδα), CICLOTA και CNT/FAI (Ισπανια), Ιταλια, Γαλλια, ΕΗΓΜΑ, κλπ). Οι μονοι ξεναι αντιπροσωποι που κατεβηκαν στις εκδηλωσεις συμπαραστασης στην Αθηνα ηταν απο τις αναρχικες ομοσπονδιες εργαζομενων της Ιταλιας, Γαλλιας και Ισπανιας.

Ετσι ενω η συμμετοχη των αναρχικων στην απελευθερωση του Σεριφη ηταν πλατεια και ουσιαστικη, θαστηκαν με τον χειροτερο τροπο, ο' αντιθεση με τους κομματικους πολιτικαντηδες, που απο νεκροαφτες της υποθεσης (πως να ταυτιστουν βεβαια με "αναρχικους τρομοκρατες") παροισιαστηκαν σαν σωτηριοι υποστηρικτες της διατρανωτας την προσφορα του κομματος τους για την απελευθερωση του λαϊκου αγωνιστη (δες καταθεση του βουλευτη του ΚΚΕ, Λουλε)

Η αναφορα στην αναρχικη συμμετοχη και τη σημασια της στο κινημα συμπαραστασης στο Γ. Σεριφη δεν εχει κανενα προπαγανδιστικο σκοπο. Τοσο

η προσωπικη μας συμμετοχη, αλλα και των αλλων αναρχικων οπως νομιζουμε, εγινε πανω στη βαση του οτι ο Σεριφης, αυτονομος επαναστατης και συνδικαλιστης, ηταν θυμα της κρατικης τρομοκρατιας. Εγινε πανω στη βαση του οτι η υποθεση του Σεριφη ηταν μια ξεβλιαντροπα στημενη δικη ενος επαναστατη-συνδικαλιστη ΕΠΙΒΙΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΗΤΑΝ ΤΕΤΟΙΟΣ. Επειδη και μεσα απο αυτη τη ν υποθεση πηγε να περασει το δυτικογερμανικο προτυπο εξοντωσης αγωνιστων με στημενες δικες. Επειδη ο Σεριφης θα ηταν η αρχη της απροκαλυπτης διωξης καθε επαναστατη αγωνιστη. Επειδη η καταδικη του Γιαννη Σεριφη θα ηταν ενα ακομα χτυπημα των καταχτημενων με αιμα κοινωνικων ελευθεριων.

Η αθωωση του Σεριφη ηταν σιγουρα μια σημαντικη νικη του λαϊκου επαναστατικου κινηματος, κατω μαλιστα απο τις σημερινες συνθηκες. Η αθωωση, που αποκλειστικα σχεδον ωφειλονταν στο κινημα συμπαραστασης, ωσηγησε ο' αποτυχια το κρατικο πειραμα για μια τρομοκρατια εξοντωσης αγωνιστων σε στημενες δικες. Το προτυπο της Δ. Γερμανιας ο' αυτη τη συγκεκριμενη εφαρμογη του αποτυχε, κι αυτο που ουσιαστικα κερδισαμε ειναι ΔΙΓΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥ για να σκεφτομε, να κριτικαρομε την πορεια της οργανωσης του κινηματος συμπαραστασης και να χαραξομε την πραχτικη μας για τα...ερχομενα. Η επιτροπη για την απελευθερωση του Σεριφη, αφου κατορθωσε να αποβαλλει τις τρεις προηγουμενες επιτροπες (που σερνομενες απο τα καπελλα της καθε οργανωσης ηταν ουσιαστικα ανυπαρχτες) πετυχε να συσειρωσει γυρω της ενα τοσο ευρυ φασμα πολιτικων αποφειων. Οι αιωνιες θεωρητικες-φιλολογικες συζητησεις αναμεσα στις διαφορετικες αντιληψεις (το αιωνιο προβλημα ακροαριστων και πολλων αναρχικων) ξεπερνιουνται απο μια ενωτητα στην πραξη η κοινή πραχτικη. Γινονται οι κινητοποιησεις που λευτερωσαν τον Γ. Σεριφη. Αυτο ειναι ιως ενα απο τα πιο πολυτιμα συμπερασματα που βγαζομε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 6

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 5

Όσο όμως κι αν η απελευθέρωση του Γ.Σεριφής ήταν μια νίκη, ιδιαίτερα εμάς τους αναρχικούς η πολιτική εξέλιξη της υποθέσεως θα πρέπει να μας προβληματίσει. Η άθωση του Σεριφής ήταν από τη μια ανεβασμα και νίκη του ταξικού κινήματος, από την άλλη όμως ήταν θάψιμο της αναρχικής ιδεολογίας. Αθώωθηκε ο Σεριφής, όμως η αναρχική ιδεολογία ήταν για άλλη μια φορά στο εδωλίο, για άλλη μια φορά καταδικαστήκε. Το πρόβλημα δεν είναι στο ότι καταδικαστήκε απλά από το δικαστήριο, αλλά στο ότι καταδικαστήκε όχι μόνο σε πολιτική πράξη αλλά και σαν ιδεολογία. Το πρόβλημα είναι ότι ο αντικομμουνισμός έδωσε πια τη θέση του στον αντιαναρχισμό, ο επαναστατικός αγώνας ονομάζεται τρομοκρατία, και σαν αναρχικούς λέμε αυτούς που ονομάζουν τρομοκράτες. Ο Γ.Σεριφής λευτερώθηκε αλλά η κρατική ιδεολογία που οργανώσε τη σκευωρία παραμένει, και αυτή είναι που πρέπει να χτυπήσουμε.

Σ.Ε. ΑΘΗΝΑΣ
Φλεβάρης 1979.

ΟΡΕΣΤΗΣ

**ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΟ
ΡΗΓΜΟ!**

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Η συμπεριφορά αυτών που μας κυβερνούν απέναντι στους υπερηλικές είναι βάρβαρη και απανθρωπή. Με άλλα λόγια οι 1.150.000 απομαχοί της μισθώτης σκλαβιάς και της αγροτικής ηλικίας πάνω από 65 ετών υπήρξαν θύματα στυγνής εκμετάλλευσης όχι μόνο στην διάρκεια της νεανικής τους ηλικίας, αλλά συνεχίζουν να είναι θύματα ακόμα και στα γηρατειά τους. Από αυτούς οι 200.000 είναι ασφαλισμένοι στο δημοσιο, 250.000 στο ΙΚΑ, 80.000 στο ΤΕΒΕ και 500.000 στον ΟΓΑ. Πάνω από 100.000 είναι τελείως ανασφαλιστοι. Για να ζήσει ένα ζευγάρι γερόντων, με λένε οι συνδικαλιστικές οργανώσεις τους, χρειάζεται τουλάχιστον 10.000 δρχ. τον μήνα (3.500 για νοίκι, θέρμανση, κοινόχρηστα, φως κ.λ.π., 5.000 για φαγητό, ανάλογα ποσά για φάρμακα, συγκοινωνίες...).

Ας δούμε τώρα ποσα παίρνει το μήνα ο καθένας από αυτούς. Επειδή σε όλη τη ζωή του δεν επαφές να πληρώνει στο κράτος φόρους και κρατήσεις, για να δούμε τώρα που έχει ανάγκη τι του δίνει το κράτος: Οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ παίρνουν κατά μέσο όρο 1.700 δρχ. τον μήνα, οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ μεταξύ 600 και 900 δρχ. το μήνα... και οι ανασφαλιστοι εννοείται δεν παίρνουν τίποτα.

Σύμφωνα με πρόσφατη κυβερνητική ανακοίνωση ο διευθυντής του ΟΓΑ, εκτός από τα εξτρα, παίρνει 100.000 το μήνα, ενώ ο διευθυντής της Πειραιώς παίρνει 400.000 δρχ. τον μήνα σαν βασικό μισθό. 14 βουλευτές του κυβερνητικού κόμματος (της ΝΔ) -βλέπε τα ονόματά τους στην Ελευθεροτυπία της 23-12-76- μας πληροφορήσαν ότι ο διευθυντής ενός ιδρύματος αποχωρώντας από την δουλειά του πήρε 55.000 δρχ. συντάξη το μήνα, 2 εκ. εφάπαξ και 900.000 δρχ. στεγαστικό δάνειο με ευνοϊκούς όρους. Για κάθε πολεμικό αεροπλάνο που το κράτος αγοράζει από τις πολεμικές βιομηχανίες της Αμερικής και της Ευρώπης πληρώνει από τα λεφτά των φορολογουμένων πάνω από 25 εκ. δρχ.. Για 50 τέτοια αεροπλάνα δίνει πάνω από 1.250.000.000 δρχ. Η κυβερνητική εφημερίδα ΒΡΑΔΥΝΗ της 22-11-76 μας πληροφορεί ότι η συμπαραστάση στους απομαχούς της

δουλειάς "δεν είναι εκείνη που πρέπει" και ότι "οι γέροντες που έχουν απολυτή ανάγκη να εισαχθούν σε ίδρυμα ανερχονται τουλάχιστον σε 400.000" ενώ υπάρχουν μόνο 92 ιδρύματα (7 κρατικά και 85 ιδιωτικά) με συνολο 4.500 κρεβάτια, και 200 γεροκομεία, όπου για να μπει πρέπει να πληρωθεί, με συνολο 2.000 κρεβάτια. Κατά περιεργό τρόπο στην άλλη σελίδα της ίδιας εφημερίδας αναφέρεται με τεραστία γραμμάτα δηλώνση του υπουργού Συντονισμού Π. Παπαληγοπούλου που απευθυνόμενος παρουσία του Κ. Καραμανλή προς τα μέλη της Ν.Δ λέει ότι "ΕΓΓΡΑΦΑΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"*

Συγκρίνοντας τις αποδοχές των απομαχών της δουλειάς με τις δαπάνες των απομαχών των αστών έχουμε αναγλυφή την εικόνα της κοινωνικής δικαιοσύνης που μας προσφέρουν αυτοί που μας κυβερνάνε, της κοινωνικής δικαιοσύνης των Καραμανλιδών, των Θ. Κανελοπούλων και της υπολοίπης παρέας.

Κάθε πρωτοχρονιά η κυβέρνηση ανακοινώνει με τυμπανοκρουσίες αύξηση των συντάξεων μεταξύ 10% και 15% που αντιστοιχεί, όπως λέει, στην αύξηση του τιμαριθμού. Ο καθορισμός όμως του τιμαριθμού γίνεται από την ίδια την κυβέρνηση που έχει συμφέρον να τον παρουσιάζει χαμηλό. Έτσι οι αυξήσεις των συντάξεων δεν αντιστοιχούν στις πραγματικές αυξήσεις του τιμαριθμού και είναι χαμηλές. Το αποτέλεσμα είναι οι συνταξιούχοι να πεινανε όπως ακριβώς και αυτοί που δεν παίρνουν συντάξη.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, μπροστά σε αυτή την ανισότητα και την αδικία δεν μένει παρά η εξέγερση των θυμάτων του κεφαλαίου της εξουσίας. Μετα την "αλλαγή" του '74 πρώτος αρχισε τον αγώνα ο συνταξιούχος μάν. Τσομπουλίδης που στις 21 Νοεμβρη του '75 κρεμάσε στο λαιμό του μια πινακίδα όπου εγραφε: "διαμαρτυρομαι κατά του ΙΚΑ διότι παίρνω συντάξη μόνο 332 δρχ. το μήνα. Αν δεν ικανοποιηθώ το αίτημά μου θα βάλω φωτιά και θα καω", και βράδισε στην Ιλατεία Συνταγματός στην Αθήνα. Όμως η Ιλατεία συνταγματός όπως και τα νησιά είναι τουριστική περιοχή και οι τουρίστες δεν έπρεπε να γνωρίσουν την Ελλάδα της φτω-

ΤΟΥΣ ΕΒΖΟΥΜΙΣΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΖΩΗ
ΤΩΡΑ ΑΠΑΙΤΕΙ ΑΠ'ΑΥΤΟΥΣ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ
ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΡΟΣΥΝΤΑΞΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΔΙΜΕΙ.

χειας, της πείνας και της καταπίεσης. Ο Τσομπουλιδής οδήγηθηκε στο Α' αστυνομικό τμήμα.

Τον Τσομπουλιδή ακολούθησε και η 80χρονη βασιλική Πασχαλίδου συνταξιούχος του ΙΚΑ που με την κορη της κηρύξε απεργία πείνας στις 16-1-70 κάτω από την Ομόνοια. Η μαχη είχε αναφύει. Στη συνέχεια οι συνταξιούχοι αρχισαν μαζικές κινητοποιήσεις, κυρίως στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη, διαμαρτυρούμενοι για τον εμπαιγμό των αρμοδίων. Οι αρμοδίοι όμως είναι μόνο αρμοδίοι στο να μας κατακλεβουν και να μας καταπιεζουν. Σε απάντηση στις αλληλεγγύηδες συγκεντρώσεις τους η κυβέρνηση έστειλε ειδικά τμήματα από κρανοφορούς και ροπαλοφορούς, εκπαιδευμένα στο να ριχνουν ξυλο και απανδρώνενα από άτομα χωρίς ευθιξία και ντροπή (αφού αντιμετωπίζοντας τους παπούδες τους και τις γιαγιάδες τους, αυτά τα ανθρωπίνα ρακή, δεν παρατηθήκαν και δεν στασίασαν).
Στις 22-11-70 συγκεντρώνεται στο θέατρο Γκλόρια στην Ιπποκράτους και Πανεπιστημίου

ζητώντας αύξηση των συντάξεων, επίδομα συζυγίου 1250 δρχ. και το σταματημα της ακριβείας. Επιχειρώντας να κανουν πορεία μέχρι τη βουλη χτυπήθηκαν αγρία από τα οργα να της κυβερνησης με αποτελεσμα μερικοί και μερικες να χασουν τα γυαλια και τις πατεριτσες τους. Δυο από αυτούς, η γρια Χαρ. Φωκα και ο κ. Τσελλιας, πιαστηκαν από την αστυνομια.

Στις 24-1-77, δηλ. δυο μηνες μετα αφού οι ανευθυνοι υπευθυνοι της κυβερνησης τους κοροιδεσαν, και παλι, συγκεκριθησαν πιο μαχητικα στον ιδιο ακριβως χωρο. Γεροι και γριες, ρακοι από τις κακουχιες και τις στερησεις, ξεζουμισμενοι από την εκμεταλευση του κεφαλαιου και της εξουσιας, πεινασμενοι από ψωμι και χορτασμενοι από υποσχσεις, θελησαν και παλι να κανουν πορεία μέχρι τη βουλη. Βρηκαν όμως αλεναντι τους τους ροπαλοφορούς της εξουσιας. Με συνθημα "ολοι στη βουλη" και φωναζοντας "πειναμε, πειναμε" επιχειρήσαν μια πρωτη εφοδο και εσπασαν τον πρωτο αστυνομικο κλοιο.

Επακολούθησε νέα συγκρούση που διάρκεσε μια ώρα. Μέσα σε κραυγές "πειναμε, πειναμε" και κάτω από τα βρογγίχτα των τραυματισμένων γίνονται συλληψεις. Μερικοί ξαπλώσαν στον δρόμο και φώναζαν απελπισόμενα "σκοτώστε μας ή αφήστε μας να προχωρήσουμε". Τα όργανα της "ταξείας" όμως χτυπούσαν και απώθουν, ενώ οι περαστικοί φώναζαν "αίσχος, αίσχος". Και πάλι πιανούν τον Η. Διαμαντίδη και τον Κ. Τσελλια (συνταξιούχο οικοδομο με 2.300 το μήνα) και τους βαζουν στην κλουβα. Μάλιστα ο τελευταίος δεν είχε τα χερια του γιατί τα εχασε σε εργατικο ατυχημα. Οι αστυνομικοι μη μπορώντας να τον ανεβασουν αλλιως στην κλουβα τον επλασαν από τον λαιμο. Οι περαστικοι αγανακτισμενοι φωναζαν "αίσχος, αίσχος", περικυκλωσαν την κλουβα και την εμποδισαν να φυγει.

Πραγματι το συστημα μας έχει πιασει και μας κρατάει από το λαιμο. Όσο καιρό τη διαχειριση των υποθεσεων δεν θα την εχουμε στα χερια μας εμεις οι εργαζομενοι, θα κυβερνημαστε από αλητες και απατενες που λεγονται αστοι με βάση το φιλελευθερο κοινω νικο-οικονομικο συστημα.

Περισσοτερο από καθε αλλη φορα είναι επιτακτικη αναγκη να εφαρμοστει το οικονομικο και κοινωνικο συστημα της γενικευμενης αυτοδιαχειριση και αυτοδιευθυνση των εργαζομενων. Είναι δυσκολο, ναι. Όμως η θηλεια από το λαιμο μας θα βγει μόνο με αγωνα.

*Μαλλον θα ηθελε να πει σε γεροκομειο, αφού 1 στους 8 ελληνες είναι γερος. Τους νεους τους εστειλαν μεταναστες.

ΑΝΤΙ-ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ

ΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Κείμενο της ουνταχεικής Επιτροπής Μαντσεστερ

1

Επιβιώνουμε σε μια κοινωνία όπου η αλλοτρίωση, η απομόνωση και ο διαχωρισμός έχουν τελειοποιηθεί από τους ειδικούς της εξουσίας και ένα κείμενο σαν αυτό δεν μπορεί παρά να λειτουργεί σαν μια απελευθερωτική χειρονομία, σαν πρόταση για την μεγάλη γιορτή. Για όσο καιρο οι άνθρωποι θα αρνούνται να καταλάβουν ότι μια απελευθερωτική χειρονομία φέρει ένα επαρκές, γνήσιο, προσωπικό-πολιτικό μήνυμα, θα βρίσκονται πάντα μαζιμόνο σε κοινή μιζερία. Μια απελευθερωτική χειρονομία θα φέρει βία εκεί όπου η βία ήδη υπάρχει. Δεν είναι πρόθεση μας να απευθυνθούμε μέσα από αυτό το κείμενο, σ' αυτούς που δεν είναι τίποτε άλλο από θεατές, καταναλωτές της μιας ή της άλλης "επαναστατικής ιδεολογίας". Απευθυνόμαστε οδύτους που είναι αποφασισμένοι να αποκτήσουν πλήρη, ολικοελεγχό της καθημερινής τους ζωής.

2

Σε μια καπιταλιστική ή κρατικο-καπιταλιστική κοινωνία, ο μόνος καθοριστικός σκοπός μιας επαναστατικής οργάνωσης είναι η καταργήση όλων των τάξεων που υπάρχουν με τέτοιο τρόπο ώστε καμία νέα διζίρεση της κοινωνίας να μην προκύψει. Επομένως θεωρούμε σαν επαναστατική κάθε οργάνωση που επιδιώκει με συνέπεια την διεθνή πραγμάτωση της απολυτής εξουσίας των εργατικών συμβουλίων, αντλώντας από την εμπειρία των προλεταριακών επαναστάσεων των τελευταίων 120 χρόνων.

3

Με "απολυτή εξουσία των συμβουλίων" εννοούμε την καταργήση κάθε διαχωρισμένης εξουσίας, την καταργήση του διαχωρισμού ανάμεσα σ' αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις και σ' αυτούς που τις εκτελούν σαν πρόβατα. Βλέπουμε τα συμβούλια σαν ένα μέσο για την εκκαθάριση λογαριασμών με την παλιά κοινωνία και όχι αναγκαστικά σαν την μετα-επαναστατική κοινωνική οργάνωση. Κάθε προσπάθεια για την επιβολή του συμβουλίου σαν τη μόνη μετ'επανάστατική κοινωνική οργάνωση είναι μια ιδεολογική προσπάθεια, ένα νέο κρεβάτι του Προκρούστη

και πρέπει να πολεμηθεί σαν τέτοια. Δεν θεωρούμε τα συμβούλια σαν μόνιμες εκτελεστικές εξουσίες, κατ'επίπεδο θάταν η αναβίωση του κοινοβουλευτισμού σε ένα άλλο επίπεδο. Θεωρούμε τα συμβούλια σαν συνελεύσεις της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης όχι μόνο στα εργοστάσια αλλά και στις γειτονίες και στα χωριά. Η εξουσία των συμβουλίων δεν συμβιβάζεται με καμία άλλη εξουσία προς χαρι κατοίας μεταβατικής περιόδου.

4

Μια τέτοια οργάνωση η παρουσίαζει μια ολική-κριτική της κοινωνίας η είναι αχρηστή. Με "ολική κριτική της κοινωνίας" εννοούμε μια κριτική που στρέφεται εναντίον σ' όλες τις γεωγραφικές ζώνες στις οποίες διάφορες μορφές διαχωρισμένης κοινωνικο-οικονομικής εξουσίας κυριαρχούν καθώς επίσης και εναντία σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής.

5

Μια τέτοια οργάνωση αναγνωρίζει την αρχή και το τέλος του προγράμματος της στην ολική απο-αποικίση της καθημερινής ζωής, δεν επιδιώκει την αυτοδιαχείριση του υπάρχοντος κόσμου από τις "μάζες", αλλά την δαρκή μεταμόρφωση του κόσμου, την γενικευμένη αυτοδιεύθυνση. Είναι ο φορέας της ριζοσπαστικής κριτικής της πολιτικής οικονομίας με σκοπό το ξεπερασμό του εμπορευματος και της μισθωτής εργασίας.

6

Μια επαναστατική οργάνωση αρνείται κάθε αν-παιγωγή μέσα της των ιεραρχικών σχέσεων της υπάρχουσας κοινωνίας. Ο μόνος περιορισμός γι' συμμετοχή στην καθολική δημοκρατία της, είναι η αναγνώριση και οικειοποίηση από όλα τα μέλη της συνοχής της κριτικής της. Αυτή η συνοχή καθορίζεται από την ίδια την κριτική θεωρία και από την σχέση ανάμεσα στην τελευταία και την πρακτική δραστηριότητα.

7

Μια τέτοια οργάνωση μαχεται κάθε ιδεολογία σαν διαχωρισμένη εξουσία των ιδεών και σαν ιδέες της διαχωρισμένης εξουσίας. Έτσι είναι ταυτόχρονα η άρνηση της επιβίωσης της θρησκείας κάτω από οποιδήποτε

μορφή και του συγγρόνου κοινωνικού θεάματος, το οποίο από τα μέσα μαζικής εγχεφ-λοδίαμορφώσης έως τη μαζική κουλτούρα μονωπολεί ολη την επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους. Μια τέτοια οργάνωση μαχεται κάθε "επαναστατική ιδεολογία" αποκαλύπτοντας την σαν την βασική αιτία και σύμπτωμα της αποτυχίας του επαναστατικού εγχειρήματος, σαν την ιδιωτική ιδιοκτησία νέων ειδικών της εξουσίας, σαν την απάτη μιας νεοαντιπροσωπευσης που ανορθώνεται πάνω από την πραγματική προλεταριοποιημένη ζωή μας.

8

Μια τέτοια οργάνωση που επιδιώκει την κοινωνική επανάσταση δηλαδή την ποιοτική μεταμόρφωση των ανθρώπινων σχέσεων, είναι μια εμπρακτική κριτική της πολιτικής -εναλλαγή στην εξουσία των γαμήμενων ιερών της αντιπροσωπευσης, των νταβατζήδων της οδού Πανεπιστημίου. Πρέπει να επιδιώκει ρητά, μέσω της πραγμάτωσης του επαναστατικού εγχειρήματος, την ίδια την καταργήση της σαν διαχωρισμένη οργάνωση. Γιατί μόνο μια πολιτική οργάνωση που επιδιώκει κατάληψη εξουσίας και του αυτοαποκαλείται "πρωτοπορία", θεωρεί την υπέρβη της αναγκαία μετά την πραγμάτωση του επαναστατικού εγχειρήματος.

9

Μια επαναστατική οργάνωση κάνει το αίσιος ακόμα πιο επαισχυντο βγαζόντας το στη φόρα και αναγνωρίζοντας το γεγονός της σεξουαλικής καταπίεσης σαν βασικό στοιχείο της καθημερινής επιβίωσης. Η θεοποίηση και διαιώνιση της σεξουαλικής καταπίεσης μέσα στην οικογένεια, το σχολείο, το πανεπιστήμιο, το εργοστάσιο, τους χώρους πλήξης και ανίας -βλέπε διαχωρισμένη δι-σκεδασή, αθλητισμός κ.λ.π-μας αποτρέπει από το να έχουμε θευδαίσθησεις περι σεξουαλικής απελευθερωσης μέσα σε μια καπιταλιστική ή κρατικοκαπιταλιστική κοινωνία. Η ανζητήση της ηδόνης δεν μπορεί να γίνει διαχωρισμένη, κομματιαστή, αλλά μόνο μέσα από μια γενική επίθεση εναντία στην κοινωνία που κηρύσσει παράνομες τις επι-

στηλες δευριας

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΟΥΝΟΥΦΡΙΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΟΥ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

λουϊτζι φραμπρι Ο ΣΤΙΡΝΕΡΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Είλησα μέχρι εδώ για τους ατομικιστές και έρχομαι να κάνω μια υπομνήση των αναγκών της που μπορεί να κερδίσει μέσα σε ένα τέτοιο κινεμά σε πο ονομάτα υποδιαίρεσεις, θεώ ητικές αποκλίσεις.

Υπάρχει, ανάμεσα στους κομμουνιστές αναρχικούς, ένα τρίτο που στον οικονομικό τομέα κάθε άλλο παρά ατομικιστές είναι, και που παρ' όλη αυτά, για κάμποσο χρόνο αρρέκονταν να ονομαζονται ατομικιστές για να διασποροποιηθούν, από τους ίδιους τους τους συντρόφους (αναρχ. κομμουν.) μιας και είν πρακτική του αγώνα και όχι ετή θεωρία, γύρω απ' τη προβληματική που αφορά την οργανωσί σε κομμα(1), του συνεταρισμού των εργαζομένων, της ατομικής και κολλεκτιβιστικής δράσης, και άλλα, ακολουθούσαν διαφορετικό δρόμο.

Αυτοί, που παρ' όλο ότι στο τελικό τους βήμα κάθε άλλο παρά στίρνεριανοί ατομικιστές είναι, μαχονται εναντίον στα πλαίσια της αναρχικής οργανώσης, και, ε αντίθεση με τους άλλους, πιστεύουν οτ είναι βλαβερή για την επαναστατική υποθεση η ίδρυση ενός επαναστατικού κομμουνιστικού οργανισμού, καθώς και η ίδρυση εργατικών ενώσεων που ενώνονται στον

αγώνα εναντίον στους θεσμούς, κατοπι μιας συμφωνίας που κάρθει πιο μπροστά, στα μένα είναι παραλογοί, και λαθευομένα σκεφτονται ναυτο το τρόπο, παρ' όλες τις διαφορές ιδεολογικές λεπτολογίες, και το αντιφατικό ονομα που χρησιμοποιοουν, μιας και παραμενούν βοσειαλιστές αναρχικοί, ομοιοι θεωρητικά, τουλάχιστο σε γενικές γραμμές, με όλους τους βοσειαλιστές αναρχικούς που συνθέτουν το σύνολο του διεθνούς λιμπερταριου κινήματος. Οι βοσειαλιστές αναρχικοί, αυτοί που αρρέκονται να ονομαζονται ετή, μπορεί ίδους να διασπορουν—δε διασπορουν όμως ολοι— στην ιδέα της βίας και της απεχθικης εναντίον ετήν εστική κοινωνία, όπως το ο εκπληκτικά εκθεσε μπροστά εσους δικαστές του ο αυτο-αμνημονος Μπλ Ανρυσ' πρώτου ανεβει ετήν κρημαλα αλλά δε μπορούν να αρνήθουν την ιδεολογική συγγενεία που τους δίνει με τον ενα ή άλλο τρόπο με τους οπαδούς της ιδέας της βίας.

Δεν πρέπει επομένως να βυγγεομε αυτούς σαν αληθινούς ατομικιστές, που αντίθετα επιδερχονται ετή μεγάλη κατηγορία των κομμουνιστών αναρχικών, με τους στίρνεριανούς ατομικιστές για τους οποίους μιλάω.

Με την ειδικία του κλεισίμου αυτής της παρενθέσης τονίζω εκ νέου οτ στίρνεριανός ατομικισμός απομα και στα μέσα στα οποία κατατρέ-

αμυνα απ' την αυταρχική κοινωνία και ετήν ηπία προπαγάνδα των γεγονοντων που συνιεταιται ετο να δρουν ετή ζωή τους σύμφωνα με τις ιδέες τους εναντίον στις κυριαρχούδες προκαταλήψεις βγαζοντας το μυετικικό βερνικι, μ' αυτό το πνευμα ο Λεοντας Τολστόι είναι ερμηνευτής του προσημματος και του αγώνα τους, αν πραγματικά μπορεί κατι τέτοιο να ονομαζεται προγραμμα αγώνα.

θυμίες μας. Συντρόφοι! "καταργήση των ραλών" το λένε το παιχνίδι και είναι η σειρά μας να το παίξουμε.

Συντομα όλα θανάει γραφικά ερείπια.
"Συντακτική Επιτροπή Παντσέστερ"

Διεύθυνση αλληλογραφίας:
% "ΤΟ ΡΙΓΜΑ"
Manchester group
1 Newton street
Picadilly,
Manchester M11HW
ENGLAND

χει, περα απο τη θεωρία, είναι κάθε άλλο παρά επαναστατικός με την ιστορική και πρακτική ενόια της λέξης(2) οι στίρνεριανοί ατομικιστές (θυμηθείτε οτ μιλάω πάντα για ατομικιστές που ονομαζονται αναρχικοί και είναι στρατευμενοι όχι για εμπορ ή ούτε άλλολογοί(3) και ακόμα λιγότερο υπερανθρώποι άλλο Ντ' Ανρυσ' ντίο, είναι εσως αντίθετοι εναντίον εσ οποιαδήποτε ιδέα βίας ατομικής είτε κολλεκτιβιστικής. αυτοί τοποθετουν το θριαμβο των ιδεών τους ετή φυσική εκλογή, την ειρηνική προπαγάνδα των, ετήν καθήκτικη

Τι το κοινό μπορούν να έχουν με αυτούς τους ατομικιστές οι επαναστατές αναρχικοί βοσειαλιστές, που αντίθετα το μυαλό τους είναι στραμενο ετάθερα σε μια κοινωνική και γενεση, σε μια επανασταση, όχι εκκινή την φετοσεπικηθιωνική του Β. Φερρι, χωρίς την οποία δευ πιστεύουμε δυνατή την επίλυση του προβληματος της λευτερίας.
Επαναλαμβάνω: την κριτική της παρούδας κοινωνίας, πολλές απ' τις ελλίδες τους μπορεί να είναι και δικές μας, όπως κι εμείς μπορούμε να ενστερνιστομε ελλίδες απ' τη κριτική των θρησκείων του Κολέεκτος, του Βουανερ, του Φερραρι, την κριτική πάνω ετήν ατομική ιδιοκτησία του Καρξ και των άλλων αυταρχικών βοσειαλιστών, όπως και την κριτική που κάνει ετο κρατος ο Στίρνερ και άλλοι τολμηροί φιλελευθεροί, καθώς και τις κριτικές πάνω τις σημερινές

ηθικές προκαταλήψεις που έγιναν από ολη εκείνη την φαλαγγα των διανοουμένων με τον Νίτσε επικεφαλής που έχουν τελικό σκοπό την καταστροφή (καταστροφή).

Αλλά η κατάρση μοναχά δεν αρκεί για να ενώσει τις δυο διαφορετικές εθολές, μιας κι αυτό που σχηματίζει το γίγαι ενος ιδεολογικού οικοδομηματος είναι η αρχή, το κίνητρο της καταστροφής, ο σκοπός για τον οποίο η καταστροφή πραγματοποιείται, το νοήμα της επομένης ανακατασκευής. Οι αναρχικοί, για παράδειγμα, με μεγάλη τους ευχαρίστηση θ' ανατρέκιν την ιταλική κυβέρνηση, όπως θα την καταστρέφαν οι κληρικοί που επιθυμούν να χαρίσουν τη Ρωμη στο Παπαταυτό δημαιοει ότι οι πρώτοι έχουν συγγενεία με τους δεύτερους;

Είναι μια παρομοιωμένη, λιγοπολυ παραδοχή, παρ' όλα αυτά εξυπηρετεί για να εξηγήσω αυτό που θέλω να πω.

Η αναρχική ιδέα είναι ήδη στο κινολο της μια σχηματισμένη θεωρία, ενήλικη, πλερία. Έχει ηθικές αρχές βγαλμένες απ' τα γεγονότα και απ' τα βιωματα της πραγματικότητας απ' την οποία ξεκινάει, μια κριτική ε' όλους τους κοινωνικούς θεσμούς τους οποίους μεταχειρίζεται. Με γενικές γραμμές έχει ενος σκοπό στην οικονομία, στην πολιτική και στην ηθική.

Είναι μια κοινή ιδέα, μιας και γι αυτήν έχουν δουλέψει πολλοί, θα μπορούσα να ελέγα από πληθή ανθρώπων, και που δεν ξεπεταχτήκε από τον ιδιοσηνη εγκεφαλο ενος μοναχά, ο Μπακουίν, ο Ρουσσώ, ο Μαλατεστά, ο Κροποτιν, ο Γκραβ, ειπαν πολλοί, αλλά κανένας από αυτούς δεν ειπε τα πάντα.

Η αναρχική ιδέα βγαίνει μεσ' απ' τα διαφορα και πολλαπλα εργα των διαφορων μελετητων της, απ' τον ποικιλομορφη δράση των δρατευμένων της, απ' το διεθνές επαναστατικό λιμπερταριο κίνημα, εδω κατά κυριο λογο ιστορικό, εκεί πρακτικό σε μερικά περιβαλλόντα περισσότερο διανοουμεινιστικό, και ε' άλλα μενα χαρακτήρα περισσότερο εργατικό, προκαλοντας καταπληκτικούς ηρωδ-μους οδοκατασκευαστές καθώς και θεραπευτές εραλματα (το να λαθένεεις ανθρώπινο), υποκινώντας τώρα μια κοινότητα, τώρα ενος μοναχά, με αποχωρούεις διαφορετικής εντάξης - αλλά πάντου και πάντοτε σε γενικές γραμμές με τα ίδια κυρία χαρακτηριστικά στην οικονομία, στην πολιτική και στην ηθική.

Το βιβλιο των αναρχικών δε γραφτήκε σκορη, κι ίσως ποτε πραγματικά να μη γραστή, ακρι

βως εξ αιτίας του πλατους και της εύφθεσης της ιδέας, η οποία εκδηλώνεται με χιλιάδες απιακές μορφές. Αλλά αν ίσως το βιβλιο ειχε ποτε του γραφτεί, ο Μοναδικός του Στιρνερ δεν θα μπορούσε ποτε να ναι κατι τετοιο.

Η στιρνεριανη θεωρία στο βάθος της είναι αντιδραστήκη. Μεσα της υπάρχει το στοιχείο της εξεγερής, αλλ' αυτή είναι εξεγερή περισσότερο εναντια στο λαο παρα εναντια στον τυραννο, περισσότερο εναντια στα δικαιώματα του πληθους παρα στα προνομια του ενος, και παρ' ολο που μαγατεί εναντια στα προνομια, δε το κάνει για να τα καταργήσει, αλλά για να τα αντικαταστήσει με νεα καθώς και με νεους προνομιοχους. Σε τελευταία αναλυση αυτή είναι η λογική συνέπεια στην οποία φτάνει κανείς όταν ξεκινάει απ' την αρχή των ατομικιστικών βυλλογισμών, θέλοντας η' οχι μιας και ξεκίνα από τετοιές αρχές (4).

Η αναρχία αντίθετα είναι η απαρνήση όλων των αρχών (5) (είναι ο Ντιοταλβετ που ιταλοποιεί αυτή την ελληνική λέξη) για όλους, απ' την οπτική γωνία των πολλών όπως και του ενος, του ατομου όπως και του λαου. Είναι η καταργήση της εξουσίας ε' όλες τις βιαίες μορφές και ενωμοτικές: της κυβέρνησης στον υπηκοο, τ' αφεντικού στο δουλο, του παπα στο πιστο και πιο αφαιρέμενα, του γραφτου νομο πάνω τους συνταγριμένους που αυτό το νομο ουτε θέλουν ουτε εγκρίνουν.

Αλλά η καταργήση της εξουσίας με την έννοια του καταναγκασμου της θέλησης και των ενεργειών κατοίου, δε δημαιοει ότι καταχύνεται η κοινωνία, η ενεργεία, η αλληλεγγυη, η αγαπή, ότι με μια λέξη η ζωή.

Γιαυτό οι αναρχικοί δε περιορίζονται σαν άτομα να απαρνούνται την εξουσία και την αυταρχικότητα της οποίας είναι οι ίδιοι θυματα, αλλά όλοι μαζί θέλουν να εγγυηθούν ενος για τον άλλο τη μεγίστη δυνατή εξασκήση της ελευθερίας, κι αυτό με μια αμοιβαία υποστήριξη χωρίς νομους, και χωρίς καραμπινιέρους, εναντια στη θρασύτητα (αυθαδεια) του ενος, των λιγών η των πολλών, αυριο, - δη-

ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΔΕΝ ΓΙΝΑΙ ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΒΙΒΑΙΩΝ, ΤΕΧΝΗΣ, ΣΙΜΕΝΑ, ΜΟΥΣΙΚΗΣ Η ΧΟΡΟΥ

ΣΙΜΑΙ Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

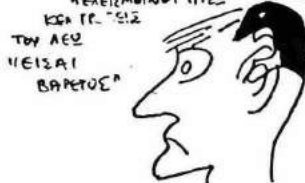
ΕΝΑΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΟΥ ΖΕΙ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

ΟΤΑΝ ΕΡΕΤΕΥΡΑΙ, ΤΟΥ ΛΙΩ "ΔΕΝ ΛΕΙΖΕΙΣ"

ΣΥΝΗΛΑΙ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΩ "ΕΧΕΙΣ ΑΡΗΣΕΙ". ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΛΕΩ "ΚΕΡΜΕΙΝΕΙ ΠΙΣΤΕ" ΣΤΙΣ ΣΥΓ-

ΚΑΙ ΤΕ "ΣΙΣ ΤΟΥ ΛΕΩ "ΕΙΣΑΙ ΒΑΡΕΤΟΣ"

ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΑΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΥ ΛΕΕΙ ΝΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΗΣΩ

ΚΟΛΟΥΜΠΡΑ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΣΜΕ

μερα στον αγωνα εναντια στις ολιγαρχιες, που κυβερνουν εξ αιτίας της αγνοιας των περισσοτερων.

Η φιλοσοφία της ιστορίας, η επιστήμη, η μελέτη των κοινωνικών θεσμών αποδείξαν δ' αυτούς που βρίσκεται το κακό, και για αυτό οι αναρχικοί καταπολεμουν την αυταρχικότητα στις πιο διαφορες μορφες της. Καταπολεμουν το θεσμο της ατομικής ιδιοκτησίας, του καπιταλιστικού μονοπωλίου γιατί αυτός είναι μια εξουσία (η πιο βλαβερη απ' όλες), καταπολεμουν τους κυβερνητικούς θεσμούς, απολυτους ή δημοκρατικούς, καταπολεμουν τις θρησκείες, τις ηθικές προκαταλήψεις, κ.τ.λ... Αλλά μιας και δεν αρκεί μοναχα η καταστροφή, και δ' αυτό τον κοσμο για να ζήσουμε χρειάζεται το φως, παρα η φιλοσοφία, και δεν είναι δυνατή η ζση του καθενός δε ενα ξεχωρο κοσμο, ετσι οι αναρχικοί εχουν διεκπεραιώσει να ζήσουν σε κοινωνία, ακόμα κι υστερα απ' την εκκαθάριση όλων των αρχων, και όλων των αυταρχικών αυταδειών.

Μελετώντας αντιλήφθηκαν ότι υπάρχει μια κοινωνία όχι επειδή υπάρχει ο εξουσιασμός αλλά ακριβώς χωρίς αυτόν, και ότι μια πραγματική κοινωνία - η ειλικρινής SOCIETAS μεταξυ ιδιών - δεν υπάρχει ακόμα γιατί η λευτερια και η ισοτητα υπάρχουν ονομαστικά, αλλά λειπουν στην ουσία. Για αυτό δε μαχονται την κοινωνία, όπως κανουν οι εστιρνεριανοί ατομικιστες, αλλά φαχνουν την ισοροπία μεταξυ της κοινωνίας και του ατομου.

Πραγματική κοινωνία δε προκειται να υπάρξει μεχρις οτου στο εσωτερικο της το ατομο δε θαναι αυτονομο, και η αυτονομία του ατομου μεθα στην κοινωνία θαναι δυνατή μονο οταν αυτή μπορέσει να συντονιστεί με τη ζωτική αρχή, χωρίς την οποία ο κοσμος θαχε εβνηση και που καμία αυτοσχιστική θρασύτητα και αίσχος δε μπορέσει ποτε να πνιξη στο παρασμα των αιώνων, την ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΥΓΗΣ.

Αυτός ο νομος είναι φυσικός όπως κι εκείνος της παγκόσμιας ελξης απ' τον οποίο δε μπορεί να ξεφυγή ούτε ενα ατομο χωρίς να πνιξη το θυμωπαν το μυθικό χάος. —

Ρωμη, Δεκ. 1903

LWIGGI PABRI

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(1) Ο ορος κομμα εννοείται με την πλοσύτερη εννοία, δηλ. της παραπολιτικής οργάνωσης συγκεκριμένα είναν ειδικικού μεν οργανω ή που αναγεται στον Ηπαιουοινν. Σε μια εξειδικευμένη οργάνωση τα μέλη της προ ερχονται εξ αιτίας μιας κοινής πολιτικής ιδεολογίας και όχι πάνω ετις αναγκες της πραγματικότητας που ζουν τα μέλη της, όπως π.χ. είναι ενα συνδικατο, που αντίθετο ονομαζεται οργάνωση μεζας. (ΣΗΜ. Τ. ΜΕΤ.)

(2) Ο Παύ Γιάω αυτές ακριβώς τις μέρες μου εστειλε απ το Παρισι ενα βιβλιο του που εκδόσε ο Κολιν πάνω στον "Αναρχισμό ετις Εν. Πολιτείες" ετο οποίο μιλώντας για το εστιρνεριανο ατομικιστικό αναρχισμό του Hk. P. Τακερ και συνοψίζοντας τις θεωρίες του, ο Γιάω συμφωνεί με τη δική μου κριτική ως προς το ότι οι θεωρίες του Τακερ είναι αντίθετες ετις επαναστατικές αρχες των κομμουνιστών αναρχικών, μιας και επιθυμουν τη διατήρηση της ατομικής ιδιοκτησίας. (Α.Φ.)

(3) Παραδεχτήρια τον ατομικισμό εαν εφαρμοσέμο ετο διανοητικό πεδίο, αλλά τώρα αντί λαμβανόμενα ότι αμοια και δε πρέπει να χω τις απαραίτητες επιφυλάξεις. Ποιος είναι ο εστιρνεριανός ατομικιστής που μπορεί ετο εργο του να ξεφυγει απ το κανονα της συνεργασίας με τοβους άλλους διανοούμενους; Ετσι εετω και με καθυστερήση, η κοινωνία τον κρατάει δεμένο μαζί της. Ο ίδιος ο Hεζ Στιρνερ δεν εκανε τιποτ άλλο επο το να βγάλει, κάτω απο ενα παραλόγο εχημα, ευμπερασματα των οποίων οι βάσεις είχαν βάλθει απο άλλους μελετητες πριν απ τον. Στον Στιρνερ η αυθεντικότητα βρίσκεται ετο εχημα που δίνει ετα ευμπερασματα του παρα ετη εκεψη του. (Α.Φ.)

(4) Προς παθόντος η ανασκευατή για η απορριψη τα 2 προηγούμενα άρθρα μου, ο Τζιοβαννι Τιοταλλεβι ετή "Ηατριδα" της 3 Δεκ., επιφραγίζει την ιδέα μου πάνω ετο αντιδρεατικό νοσημα που οι περισσοτεροι εστιρνεριανοί δίνουν ετη αναρχία. Λέει αυτός: "Τα μένα είναι περισσότερο αναρχικός ενας χοντρος αστος, που επιθυμεί φόβερα για τον εαυτο του ενα νεο προνομιοεχο νομο που εκμεταλλεεται τον ιδρωτα των άλλων, ενα ενας λιμπερταριος εοδωλαίτης που θα θελε τη καταργηση των καρμπινιερων και που διεκπεραιόετο να μοιραζει το φως του με τους αδερφους του". (Α.Φ.)

(5) Η λέξη "αρχή" γράφεται, ετο αυθεντικό κείμενο λατινικοποιήμενη: ARCHĒ (Σημ.)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ.....

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τριγυρίζοντας

Βρεττανία

Και ενω το "P" θα βρισκεται στο ταχυδρομείο για τους περισσοτερους, η Βρεττανία θαχει ήδη μια νεα κυβερνηση, μετα τις εκλογες της 3 Μαη.

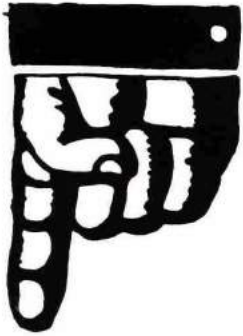
Μεγάλη και συντονισμένη αντι-εκλογική προπαγανδα εχουν ξεκινήσει αναρχικές ομάδες και ομοσπονδιες με φυλλαδια, αυτοκόλλητα, αφίσσες και συνθηματα να πεισουν τον κοσμο να μη ψηφισει. Επιχειρηματα αναλυοντας και οι θεσεις των πολιτευτων αντιπαράθετονται μ' αυτές των αναρχικών. Μερικά απο τα συνθηματα: "Ψηφιστε με τα ποδια σας", "Πολιτικοί; Δε πανα γαμηθουνε!", "Ο Γιάω Φωκς ηταν ο μοναδικος ανθρωπος που μπηκε στη Βουλη με ειλικρινεις προθεσεις",

(οτς: τελη του περασμένου αιωνα προσπαθησε να καψη τη Βουλη) κλπ κλπ.

Εντωμεταξυ μεγάλη αντι-εκλογική καμπανία ετοιμάζεται στην Ευρωπη για τις εκλογες για το Ευρωπαϊκό Κοινοβουλίο. Περισσοτερες πληροφορίες στο επομενο.

● Τον προηγούμενο μήνα έγιναν στη Σκωτία και Ουαλία δημοψηφισματα για τη λεγομενη αποκεντρωση της Η. Βρεττανίας. Δηλ. για να αποκτηση η Σκωτία και η Ουαλία ξεχωριστή βουλη, με περιορισμένες φυσικά αρμοδιότητες, στο στυλ περιπου που λειτουργει η ομοσπονδιακή δημοκρατία της Δυτ. Γερμανίας. Οχι

ιζοντας? τριγουριζοντας! τριγουριζοντας ; τριγουρ

φυσικά μεγάλα πράγματα, αλλά αρκετά για να εκτονώσουν τον αυξανόμενο εθνικισμό των Σκωτσέζων και Ουαλέζων. Η ολη υποθεση προωθήθηκε απο την εργατική κυβέρνηση και το Σκωτσέζικο Εθνικιστικό κομμα. Τα πράγματα όμως ηρθαν αναποδα αποτι τα περιμεναν γιατι οι μεν Ουαλοι ψηφισαν οχι, οι δε Σκωτσέζοι ναι με πολυ μικρη πλειοψηφια και με μεγαλη αποχη. Ένας απο τους ορους τους δημοψηφισματος στη Σκωτια ηταν οτι οι αποχες θα μετρησουν σαν οχι και οτι για να στηθει κοινοβουλιο το ποσοστο του ναι θα πρεπει να είναι το 40% τουλαχιστον των εγγεγραμμενων στους καταλογους ψηφοφορων.

Με αφορμη το δημοψήφισμα οι αναρχικοί του Εδμίνουργου (Σκωτια) εβγαλαν την παρακατω προκηρυξη:

" Δεν ενδιαφερομαστε να διαλεξουμε μεταξυ μιας κυβερνησης στο Λονδινό και μιας στο Εδμίνουργο. Οποια και να εχου με δεν παρνουμε τον ελεγχο της ζωης μας στα χερια μας. Τα κομματα των εργατικων και των συντηρητικων μαζί με τους λιγους προνομιοχους που παρνουν τις αποφασεις θα διατηρησουν τον ελεγχο. Με βουλη ή χωρις βουλη, οσο κυβερνιωμαστε θα εξακολουθησουμε να ειμαστε εκμεταλλευομενοι απο ενα πατριαρχικο συστημα που οι κυβερνησεις μας επιβαλλουν. Οσο εξακολουθουμε να κυβερνιωμαστε, η καταπιεση των γυναικων, των γερων, των μειονοτητων, των ομοφυλοφιλων και των σιλαβων μας του Τριτου κοσμου θα συνεχιστη. Οσο συνεχιζουμε να κυβερνιωμαστε το μεγαλο κεφαλαιο, η αστυνομια και ο στρατος θα εχουν το νομο πτωμα μας καθως μας εξολοθρευουν.

Κερικοί απο μας δεν θελουν να ψηφισουν καθολου - αρνουμενοι να διαλεξουν αναμεσα σε καταπιεστες. Αλλα ο κανονισμος του 40% μετατρεπει τις αποχες σε οχι. Έτσι το μονο που μπορουμε να κανουμε είναι να το στριψουμε - κορωνω η γραμματα- ετσι ωστε

οι ψηφοι μας να αλληλοεξουδετερωνονται.

Στις πιο πολλες εκλογες το 30% των ψηφοφορων δεν θεωρει τις εκλογες αξιες λογου για να ανησυχη.

ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ."

● Ο Τζεϊκ Πιρσοκτ βγηκε τον προηγουμενο μηνα απο την φυλακη. Ειχε καταδικαστη τον Δεκεμβρη του 1971 σε 15 χρονια με την κατηγορια της συνωμοσιας να προκαλεση εκρηξεις. Η ποινή του αργότερα μειώθηκε σε 10 χρονια. Στην ουσια καταδικαστηκε επειδη ειχε στείλει τρια γραμμάτια των Οργισμενων Ταξιαρχων με ανακοινωσεις τους, και απαλλαχτηκε απο αλλες κατηγοριες οπως τον βομβαρδισμο της κουζινας του σπιτιου του Ρομπερτ Καρ, υπουργου της τοτε κυβερνησης.

Αλλα τεσσερα μελη που καταδικαστηκαν τον επομενο χρονο απελευθερωθηκαν τα δυο τελευταια χρονια.

Στην διαρκεια της κρατησης του ο Τζεϊκ ανεπτυξε μεγαλη δραση υπερ των δικαιωματων των φυλακισμενων με συνεπεια να χτυπηθη και να απειληθη επανειλημενα απο τις αρχες των φυλακων. Το 1976 στις φυλακες του Χαλ, οπου ηταν κρατουμενος, εγινε μια μεγαλη εξεγερση των φυλακισμενων εναντια στις συνθηκες κρατησης τους. Ο Τζεϊκ τιμωρηθηκε χανοντας 700 μερες απο την εκπτωση της ποινης του που δικαιουσαν.

Η δίκη για τα γεγονοτα του Χαλ αρχισε πριν δυο μηνες περιπου με 12 απο τους υπαλληλους της φυλακης κατηγορουμενους για επιθεσεις εναντια στους φυλακισμενους. Ο Τζεϊκ μαζί με αλλους συγκρατουμενους του πηρε μερος σαν μαρτυρας κατηγοριας δινοντας μαρτυριες για τις συνθηκες κρατησης και για το πως μετα τα γεγονοτα οι φυλακισμενοι κτυπηθηκαν, ποδοκατηθηκαν, φτησθηκαν και βριστηκαν απο τους φυλακες. Μετα την εξεγερση ο Τζεϊκ μεταφερονταν συνεχως απο το ενα συγκροτημα υψηλης ασφαλειας στο αλλο και εμεινε 224 μερες σε αυστηρη απομόνωση.

Η δίκη εληξε στις 4 Απριλη με την καταδικη 8 απο τους κατηγορουμενους και την απαλλαγη των υπολοιπων 4 συμπεριλαμβανομενου και του υποδιευθυντου των φυλακων που απαλλαχτηκε απο την κατηγορια παραλειψης καθηκοντων. Ευκαιριακα αναφερομε οτι οι συνθηκες κρατησης στις αγγλικες φυλακες δεν διαφερον και πολυ απο την Δ.Γερμανια.

το πιο σημαντικό είναι η εκτεταμένη χρήση φαρμακων απο τις αρχες των φυλακων για να "ηρεμησουν" τους πολυ "δραστηριους" φυλακισμενους. Αυτη την στιγμη υπαρχει στην Αγγλια ενα αρκετα εκτεταμενο και δραστηριο κινημα που περιλαμβάνει πρωην φυλακισμενους, φυλακισμενους και αλλους απο εξω υπερ τωνδικαιωματων των φυλακισμενων, των συνθηκων κρατησης και εναντια στην χρηση απο τις αρχες των φυλακων "επιστημονικων" μεσων (φαρμακα, ψυχολογικες μεθοδες κοντρολ και αλλα κολπα) για να κατευνασουν (βλεπε εξουδετερωσουν) τους φυλακισμενους.

γαλλια

● Τους προηγουμενους μηνες ξεσπασαν σε διαφομες πολεις της Γαλλιας διαδηλωσεις αστυνομικων που διοργανωσε το επισημο συνδικατο τους. Ζητουσαν την αυξηση των αποδοχων τους, την καλλιτερευση των συνθηκων "εργασιας" τους και την προσληψη νεων αστυνομικων. Επισημα υπαρχουν στην Γαλλια 80.000 αστυφυλακες και 110.000 χωροφυλακες. Αν προσθεσουμε και τους χαφιεδες τοτε ο αριθμος τους γινεται αστρονομικος. Τα αιτηματα τους παρουσιαζονται σε μια εποχη που λογω της οικονομικης εξαθλιωσης των εργαζομενων οι απεργιες και οι κινητοποιησεις των εργατων παρνουν δυναμικες και δυναμιτιστικες μορφες. Με αλλα λογια οι Γαλλοι αστυ-

ΙΖΟΝΤΑΣ, ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ, ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ?

νομικοί ζητάνε να τρώνε καλύτερα για να χτυπάνε καλύτερα. Σε μια από τις διαδηλώσεις που έκαναν στο Παρίσι η ηγεσία του συνδικατού τους ανακοίνωσε ότι έλαβαν μέρος περίπου 8.000 οργάνων της "ταξέως". Όμως ο αστυνομικός διευθυντής του Παρίσιου δήλωσε ότι πήραν μέρος μόνο 1.800 άτομα. Και ο ένας και ο άλλος είναι όργανα του κράτους. Ποιον από τους δύο να πιστεύουμε;

● 100 περίπου αυτονομοί επέλασαν κοντά στην Όπερα του Παρίσιου όπου βρίσκονται τα πιο μεγάλα και τα πιο πολυτελή καταστήματα του "ελεύθερου κόσμου". Σε δευτερόλεπτα τα έκαναν γυαλιά κάρφια. Ήθελαν να διαμαρτυρηθούν για την αύξηση των τιμών, την στασιμότητα των αποδοχών και την γενική κατάσταση της ανεργίας. Σε άλλες εφοδούς τους στο κέντρο του Παρίσιου καταστρέφαν 1500 παρκομετρα (για να σταθμεύσει μια ώρα το αμάξι σου πρέπει να ριζής 20 δρχ.). Πιάστηκαν 4 από αυτούς και οδηγήθηκαν στο αυτοφωρο. Σε ένα κλιμα αντιτρομοκρατικής υστερίας που εντεχνα καλλιέργηθηκε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή μαζικής αποβλακώσης που διαθέτει το κράτος και το κεφάλαιο, ο Υπουργός Δικαιοσύνης Πιεφρεφίτ δήλωσε ότι θα τιμωρηθούν παραδειγματικά. Παράλληλα μετά το τέλος της διαδήλωσης που έκαναν εκείνη την ημέρα οι μπαστοί μαζεύτηκαν εξω και μέσα στο δικαστήριο και φώναζαν υστερικά απαιτώντας να τιμωρηθούν παραδειγματικά. Όπως και το ελληνικό σύνταγμα του '75 και το σύνταγμα της Γαλλίας λέει ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη και ανεπηρέαστη. Οι κατηγορούμενοι αγωνιστές δικάστηκαν με την ανώτερη ποινή που πρόβλεπε ο νόμος (5 χρόνια φυλάκη). Πραγματι η δικαιοσύνη τους είναι ανεξάρτητη.

● Τελευταία άρχισε να παίρνει μεγάλες διαστάσεις η κατάληψη από περιθωριακά και φτωχά άτομα ακατοικητών παλαιών σπιτιών που οι ιδιοκτήτες τους δεν τα χρησιμοποιούν. Μια ομάδα τετοιών ατόμων κατέλαβε και κατοικεί στο Μπορντώ ένα νέο κτίριο που οι ιδιοκτήτες του δεν το κατοικούν από καιρό (έχουν πολλά σπίτια). Σε προκηρυξεις που έβγαλε η ομάδα αυτή κάλεσε τους εργατές και τα άτομα που δεν έχουν που να στεγασθούν ή που πληρώνουν ακριβά νοίκια να καταλάβουν όλα τα ακατοικητά πολυτελή σπίτια που οι αστοί δεν κατοικούν στο Μπορντώ. Στα 108

χιλ. διαμερίσματα και μονοκατοικίες που έχει η πόλη μας, λέει η ομάδα αυτή, τα 12.000 είναι ακατοικητά. Για πιο λόγο να μπαινουμε στα παλιόσπιτα ή να κληρωνομε νοίκι;

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

● Το κείμενο που ακολουθεί γραφτηκε από μια επιτροπή αναρχικών για να χρησιμοποιηθεί σαν βάση στην συγκεντρώνση των αναρχικών όλης της Πορτογαλλίας που έγινε στις 27 Γενάρη '79 στη Λισαβόνα και είχε σαν θέμα "η ανάπτυξη της αναρχοσυνδικαλιστικής δράσης".

"Στην Πορτογαλλία οι αναρχικοί είναι σχεδόν απόντες από τα κινήματα και την δράση των θυμάτων του κεφαλαίου και του τυπαροτι η κατάσταση στο πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο άλλαξε αισθητά και παροτι οι αναρχικοί επεκτείναν την δράση τους σε πολλούς τομείς.

Το 1974 νομίζαμε ότι θα μπορούσαμε να διαδοσουμε τις αναρχικές ιδέες. Πιστεύαμε τότε ότι θα ήταν ευκολο σε μερικούς μήνες να ξεπηδήσουν πολλοί συμπαθούντες στην επαρχία, στις πόλεις και στα εργοστάσια που θα δημιουργούσαν ομάδες αναρχοσυνδικαλιστών και θα ξαναδημιουργούσαν την Γ.Σ.Ε με όλη την δύναμη και μεγαλοπρεπεία της.

Αλλά τους πιο αποφασιστικούς αγωνιστές τους περιμένε ένα κρυφο κατάβρεγμα. Η σχετική προπαγάνδα έγινε πολύ πιο αργά και βρήκε μικρή ανταπόκριση, πράγμα που μαρτυράει ότι οι αναρχικές ιδέες βρίσκονται μακριά από τους εργαζόμενους. Η Γ.Σ.Ε (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών) είχε εξαφανισθεί ανεπανόρθωτα και μόνο ένας μικρός αριθμός αναρχικών μελών της υπήρχαν, ενώ οι υπολοίποι εί-

χαν καταδικασθεί στην αδράνεια. Έγιναν προσπάθειες να δεθεί η προπαγάνδα με την αναρχική δράση. Εν τούτοις κάθε προσπάθεια ήταν σχεδόν μάταιη, γιατί όλα έπρεπε να ξαναγίνονταν από το μηδέν. Οι ιδέες είχαν ξεχαστεί, η προπαγάνδα ανυπαρκτή, οι αγωνιστές σπινίζαν και οι ικανότητες επεμβάσης μηδανίνες. Δεν άρκουσε το να ξαναεμφανιστεί και να πεις: να εδώ είμαστε. Σε είχαν ξεχασεί. Άρειαζοταν να αρχίσεις τα πάντα από την αρχή.

Στη συνέχεια έγινε μιας περιορισμένης έκτασης προπαγάνδα που είχε τα αναλογα αποτελέσματα της. Τότε διαπιστώσαμε ότι ένας ορισμένος αριθμός νέων έρχοταν στα λιγά κεντρα προπαγάνδας που είχαμε στησει. Κάτα κάποιο τροπο ήταν σφάλμα που νομίζαμε ότι η αναρχική δράση θα μπορούσε να ξεπηδήσει με μαγικό τροπο στο κέντρο της πολιτικο-κοινωνικής ζωής καθοδηγούμενη από τις γραφειοκρατικές πολυθρόνες. Έτσι δημιουργήθηκε το Π.Α.Κ.

(Πορτογαλλικό Αναρχικό Κίνημα) από το οποίο λειτουργούσε μόνο η επιτροπή σχέσεων ενώ οι ομάδες ησαν ανυπαρκτες. Στη συνέχεια έγιναν πολλές διαδοχικές προσπάθειες για την δημιουργία αναρχικής οργάνωσης χωρίς να ληφθεί υπ όψιν, όπως θα έπρεπε, ότι το κίνημα των ιδέων και η αναρχική πρακτική ησαν ανυπαρκτες. Είναι αλήθεια ότι πυρήνες και άτομα υπήρχαν. Αλλά αντί τα άτομα αυτά και οι πυρήνες αυτοί να αναπτύξουν μια συντονισμένη προπαγανδιστική δράση δεμένη σφιχτά με τους κοινωνικούς αγώνες, προσπαθούσαν συνεχώς να δημιουργήσουν ή επιθυμούσαν να δημιουργήσουν μέσα στο χάος (μέσα στο κενό) "οργανώσεις" και φυσικά αποτυγχάναν.

Μέσα στα πλαίσια αυτά μετά το Ι.Α.Κ ξεφυτρώσαν η Α.Ο.Α (Αναρχική Ομοσπονδία της Λισαβώνας), κατά κάποιο τροπο η Ε.Α.Α.Ο (Ένωση των Αυτονομών Αναρχικών Ομάδων) -λέμε κατά κάποιο τροπο γιατί η ΕΑΑΟ ενώνε μερικές ομάδες και παρα τον περιορισμένο

ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΝΣ

· ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ·

αριθμο των μελών της επιδίωκε την διάδοση των ιδεών μέσα από τους αγώνες της καθημερινής κοινωνικής ζωής. Αργότερα εμφανίστηκαν η T.H.A.O (Τοπική Πορτογαλική Αναρχική Ομοσπονδία) και η A.S.A.E (Αναρχο-Συνδικαλιστική Αναρχική Ένωση) γύρω από την εφημερίδα "Α Πάταλα" που σχεδίαζε με κέντρο την Λισαβώνα να ακολουθήσει ημιαναρχικές και ημισυνδικαλιστικές δομές. Η T.H.A.O ανήκε στην ΦΑΙ (Φεντερασιόν Αναρχικά Ιμπεριαλιστική-Ιβηρική Ομοσπονδία), ήθελε να είναι αποκλειστικά αναρχική και είχε και αυτή περιορισμένο αριθμό μελών.

Σήμερα η κατάσταση είναι διαφορετική. Η αναρχική προπαγάνδα και δράση με εργαορισμένων αναρχικών αρχίζουν να δίνουν τους καρπούς τους. Η πολιτική και κοινωνική κατάσταση είναι οξυμμένη και από τα πράγματα η αναρχία παρουσιάζεται σαν η μόνη εναλλακτική λύση για την κοινωνία. Αυτό προϋποθέτει ότι θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε με σοβαρότητα και αποφασιστικότητα τα βασικά προβλήματα, να αναπτύξουμε συντονισμένη δραστηριότητα όλοι οι πορτογαλλοί αναρχικοί πάνω σε νέες βάσεις αποφεύγοντας τα παλιά σφάλματα.

Στο επίπεδο της προπαγάνδας από την συγκεντρωση της Ελμαδας του Μαι του 1974 τα πράγματα άλλαξαν ριζικά. Ακολούθησε η συγκεντρωση της Λισαβώνας στις 19 Ιουλίου του '74, η διαδήλωση της 3 Μαρτίου '75 για συμπαραστάση στους Ισπανούς εργατες, η διαδήλωση της 19 Ιουλίου '75, η συγκεντρωση της Απέζας και οι αναριζήτες συζητήσεις και μορφωτικές εκδηλώσεις. Στη συνέχεια έγινε τον Γενάρη του '77 μια συγκεντρωση στη Λισαβώνα, η διαδήλωση του Φλεβάρη για συμπαραστάση στους Ισπανούς φυλακισμένους της Βαρκελώνης, η διαδήλωση της αναρχικής πρωτομαγιάς και διαφορες προπαγανδιστικές εκστρατείες. Πιο πρόσφατα μετά την 1η και τη 2η αναρχική συγκεντρωση της 7ης Ιουλίου του 1978 έγινε η "αναρχική βδομάδα" με τη συμμετοχή Ισπανών, Ιταλών, Γαλλών, Φιλανδών και άλλων συντρόφων.

Όπως βλέπουμε οι δυνατότητες δράσης και προπαγάνδας αναπτύσσονται συνεχώς. Η αναρχία είναι παρούσα στην Πορτογαλία και έχει στο ενεργητικό της μακροχρόνιους αγώνες. Το διαπίστωσαμε και την "αναρχική βδομάδα". Στις 7 Δεκεμβρη 1978 έγινε μια συγκεντρωση στη Λισαβώνα όπου παρεβρέθησαν πολλοί σύντροφοι που είχε σαν σκοπο το να βρεθούν τροποι που θα διευρύνουν τη σφαιρα της αναρχικής δράσης. Προτάθηκε να παρθεί η πρωτοβουλία δημιουργίας της Σ.Ν.Τ. (η Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας- όπως υπάρχει και στην Ισπανία), να δημιουργηθεί με βάση τις τοπικές ομοσπονδίες μια εθνική οργάνωση και να δημιουργηθούν Ένωσεις Συνδικαλιστικών Ύψους (οχι αποκλειστικά αναρχοσυνδικαλιστικές) πάνω σε κλάδους δραστηριότητας ή κατά επιχειρήσεις".

ΣΟΥΗΔΙΑ

● Στα μέσα του Μαρτίου '79 έγινε η Συνδιάσκεψη των επιτροπών στρατιωτών με συμμετοχή Γαλλών, Σουηδών, Δανών, Νορβηγών, Ισπανών, Φιλανδών, Βελγών, Ολλανδών και Δυτικογερμανών αντιπροσώπων. Στη συνδιάσκεψη παρουσιάστηκαν δημόσια εκθέσεις πάνω στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι στρατιώτες στην κάθε χώρα και έγινε αντιπαράθεση απόψεων. Αποφασισαν από κοινού να διεκδικήσουν: 1) οι στρατιώτες να παραμένουν στο στρατοπέδο μόνο 40 ώρες τη βδομάδα, 2) να πληρώνονται το καλύτερο μεροκάματο σε μισθό. Ηδη κάθε δανός στρατιώτης παίρνει σε μισθό 8.500 δρχ. το μήνα, κάθε ολλανδός και κάθε νορβηγός παίρνει 7.200 δρχ. το μήνα και κάθε Ισπανός, όπως και ο ελληνας φανταρος, πληρώνεται 175 δρχ. το μήνα (στην Ισπανία και σε διαφορες άλλες χώρες τα χονδρά-χονδρά τα τσεκνουν οι αξιωματικοί). 3) να μπορούν να οργανωνονται σε συνδικατά στρατιωτών και να κανουν απεργίες.

Στο μεταξύ το κίνημα των στρατιωτών αρχισε να ξαναφουντώνει στη Γαλλία πιο εντονα από πριν. Οι στρατευμένοι νεοι όχι μόνο δεν δεχονται να υπερτεουν κάτω από ανήλικες συνθήκες και κάτω από την καταπίεση των αξιωματικών του στρατού και των υπαξιωματικών, αλλά αρνούνται και να υπερτεησουν στο στρατό, και έτσι λιποτακτούν ή γίνονται ανυποτακτοι. Υπαρχουν αυτή την στιγμή στη Γαλλία γυρω στις 18.000 ανυποτακτοι. Ο αριθμός τους αυξανεται ολοταχώς.

Είναι ανάγκη να γίνει γνωστό το κίνημα των στρατιωτών των άλλων χωρών και στην Ελλάδα. Πδη πριν από δυο χρόνια κυκλοφορησε ένα σχετικό βιβλίο με τίτλο "Θεσμικές Μελετες", που μιλάει για το ιστορικό των Επιτροπών Στρατιωτών στη Γαλλία και την στάση όλων των πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων από την ακρα δεξιά μέχρι την ακρα

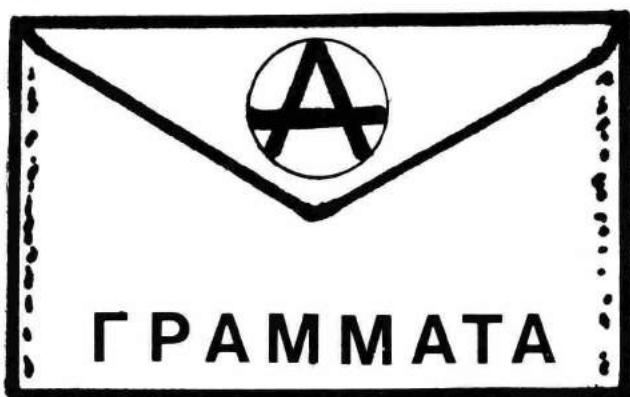
αριστερά και τους αναρχικούς (θα το βρείτε στη Διεθνή Βιβλιοθήκη στην Αθήνα). Όμως και στην Ελλάδα χρειάζεται να γίνει μεγάλη δουλειά. Είναι γεγονός και εδώ ολο και περισσότερο εμφανίζονται περιπτώσεις νέων που αρνούνται να χанουν τα νειάτα τους υπερτεώντας τον Αβερωφ, τον Παπαδοπουλο, το Φλωρακη, και κάθε Φλωρο. Όμως μέχρι να φθασουμε στο σημείο να μην υπάρχει ούτε ένας νεος ή νεα που θα δεχεται να φοραει το χακι και μέχρι το σημείο που αν τον διαταξουν να πυροβολήσει τους εργατες, εκείνος να πυροβολει τους αξιωματικούς του, χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια.

ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

● Μαθαίνουμε ότι το παιδί του Μπρεζνιεφ είναι υφυπουργός Εξωτερικού Εμπορίου της Ρωσίας. Το παιδί του Ποντγκορνυ έχει μια αναλογη θέση. Όπως ξέρουμε στη Ρωσία, όπως αλλου όπου υπηρχε βασιλεία και φεουδαρχία, τσαροι γίνοντουσαν τα παιδιά των τσαρων με βάση το κληρονομικό δικαιο. Το παιδί του Μπρεζνιεφ προς το παρον έχει υφυπουργική θέση. Δετε σε λίγο να διαδεχθει τον πατέρα του και να γίνει γενικός γραμματέας του Κ.Κ., αρχηγός του κράτους, στραταρχής κ.λ.π.; Παντως το κληρονομικό δικαιο στη Ρωσία, 80 χρονια πρακτικής εφαρμογής του Μαρξισμού, δεν καταργήθηκε.

● Μετά από εκλογες που έγιναν πρόσφατα για την αναδείξει βουλευτών οι υποψηφιοι που υποδείξε το κομμα ελαβαν το 99,8% των ψήφων. Ξεπεραστήκαν έτσι και τα ρεκορ των δημοψηφισμάτων του Παπαδοπουλου.

Δεν είναι μόνο η ΕΣΑ του Ιωαννιδη ή η Ασφαλεία του Καραμανλη που μπαίνει αυθαίρετα στα σπιτία των απεργών ή των αγωνιστών του σοσιαλισμού και με το προσχημα ότι φαχνει για τρομοκρατες τρομοκρατει και καταπιεζει. Από το 1921 που οι χώρες που αποτελούν την λεγομενη Σοβιετική Ένωση μπηκαν στον γυφο η ΚΑ-ΓΚΕ-ΜΠε οργιαζει. Πρόσφατα (αρχες Μαρτίου '79) εισεβησαν στο σπιτι του ιστορικού Νιχαηλ Μελνικ που βρίσκεται σε χωριο του Κιέβου της Ουκρανίας και του εκλεψαν το ιστορικό του αρχείο. Μετά από αυτο ο Μ.Μελνικ κηρε δηλητηριο και αυτοκτονησε. Ξφρυνες της ΚΑ-ΓΚΕ-ΜΠε (η μαρξιστική ασφαλεία που αντικατέστησε την τσαρική ασφαλεία).

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

παρατηρήσεις...

Συντροφικοί γέλιο και χάρμα.

Η σοβαρότητα, η βεβαιότητα και η κοινότητα του κινήματος του μετατρέφει σε μέσο συντονισμού. Τώρα η δράση άλλων οργάνων να ενισχύουν την τάση. Το παράδειγμα και πως μετατρέπεται σε εκστρατεία είναι σύγγραφο δικαιοδοτημένο και απαιτεί συμπεριφορά από τον ελευθεριακό χώρο πάνω στα τεχνικά προβλήματα. Αυτό είναι μόνο μια μεριά του προβλήματος γιατί βασικά η λύση βρίσκεται μέσα από κάποια συλλογικότητα. Όσο αναγνωρίζονται μέσα από την προσπάθεια σας έχουν νομίζω την υποχρέωση να συμμετάσχουν στο επίπεδο των δυνατοτήτων τους. Δεν πρέπει όμως να δημιουργήσουν αυταπάτες και ουτοπίες, το κίνημα είναι δικό σας όχι τόσο στο επίπεδο της κατοχής-ιστοχτησίας, αλλά της προσωπικής επένδυσης.

-Εξω από τις γενικές αυτές παρατηρήσεις, μια κουχίλα σχέση με το περιεχόμενο: βλέποντας χ το ιδεολογικό/πρακτικό κομφορτίο που επικρατεί (επικρατούσε) στην Ελλάδα, είναι απαραίτητη η δημοσίευση θεωρητικών κειμένων (συχνών και παλαιότερων). Αυτό το σημείο είναι θετική η πρωτοβουλία δημοσίευσης των κειμένων του F&A&I. Ας γίνει μια συζήτηση πάνω εξ στις αναγνώσεις, ελιθωμένες και όσο συντροφικοί έχουν τη διάθεση και τη δυνατότητα ως ξεκίνησους τη δουλειά. Εγώ είμαι πρόθυμος να το κάνω από γαλλικά κείμενα αν δεν είναι πολύ μεγάλα. -Στο επίπεδο της οργάνωσης πολύ καλή είναι η πρόταση των συντρόφων από τη Λαυρείο και ΠΕΑ για συνταχτικές επιτροπές. Στην Ελλάδα πρέπει να είναι δυνατό κατά πόλη, στο εξωτερικό αν όχι κατά πόλη, είναι δυνατό ανά χώρα. -Σαναγυρίζω στο άρθρο του Ο. Μπουμπουκού για να σημειώσω ότι από πλευράς εννοιολο-

γιας η λέξη LIBERTARIANÉ, LIBERTARIANO, LIBERTARIAN, στα ελληνικά μεταφράζεται "ελευθεριακός" χρησιμοποιώντας την ίδια ρίζα όπως στις άλλες γλώσσες: ελευθερία. Ο αντιεξουσιαστής είναι έννοια χωριστή, όχι αντινομική, αλλά διαφορετική. Εξάλλου ελευθεριακός χώρος είναι έκφραση που δείχνει γενικότητα (μερικότεροι γωρα είναι ο αναρχοσυνδικαλιστικός, αναρχοκομμουνιστικός, κλπ.). Ο αντιεξουσιασμός είναι από την άλλη πλευρά ένα από τα χαρακτηριστικά του κινήματος.

Γέλιο και αναρχία

Αλεξάνδρος.

Γαλλία/19.1.79

... προτάσεις

ΠΗΡΑ την απόφαση να γράψω αυτό το γράμμα αφού διαβάσα το άρθρο "Για να μην έχουμε ψευδαισθήσεις" και το γράμμα της Συνταχτικής Επιτροπής Αθήνας στο "P"-4 για ότι αφορά τους σκοπούς και τη διαμόρφωση του περιοδικού, με σκοπό όχι μόνο την επίβλεψη του αλλά και την καλύτερη του. Ο σκοπός της εκδόσεως του "P" απ' ότι φαίνεται στη 2η σελ του είναι η συντονιστική και επικοινωνιακή των αναρχικών συντρόφων (κυρίως στην βρετανία και μετά σ' όλο τον κόσμο) και η διάδοση του αναρχισμού σε κχ συνολο θεωρητικό-πρακτικό, περ από τις διαστρεβλώσεις που έχει υποστεί. Αν το "P" συνεχίζει να βγαίνει ενώ τα άρθρα του πληθαίνουν καθώς και οι σελίδες του, σημαίνει ότι κατωφώσε χ να πετύχει τον πρώτο του σκοπό: δηλ. να εμπλέξει τους συντροφικούς/ισσες στην έκφραση των προβλημάτων τους που

γεννιούνται από την πραγματικότητα που ζουν, και κυρίως των αναρχικών της ευρωπής εκτός ελλαδικού χώρου. Πραγματικά το "P" έγινε το κύριο, και ίσως το μοναδικό, σημείο αναφοράς των ελλ. κχ αναρχικών του εξωτερικού. Αυτοί ήταν και οι πρώτοι που βοήθησαν με τα μέσα που διέθεταν τους συντροφικούς της αγγλίας να προχωρήσουν πιο πέρα.

Το περιοδικό βγαίνει με μια διαφορετική νοοτροπία, όπως λέει και η ΣΕΑ Αθήνας, και συμφωνώ. Πιστεύω ότι αυτή η διαφοροποίηση οφείλεται στο γεγονός ότι οι συντροφικοί στο εξωτερικό εκάναν από μια σειρά από αγώνες/εμπειρίες, πληροφορήθηκαν και εξήσαν με λίγα λόγια σε χώρες όπου ο αναρχισμός έχει αναπτύχθει, έχει μια συνέχεια παράδοσης. Έτσι χωρίς οι ίδιοι να το επιδιώκουν στην ουσία, σχηματίζουν μια διαφορετική "σχολή" από τους συντροφικούς στην Ελλάδα. Ξέρω λοιπόν η έκδοση του "P" και ο τρόπος εκδόσεως του που είναι μια πολιτική πράξη είναι αποδεχτός, σημαίνει ότι πρέπει να ερεθιστούν οι συντροφικοί στην εκδόση και άλλων τετοιών εντυπωμάτων στους χώρους και κυρία στην Ελλάδα.

Βλέπουμε ότι υπάρχει μια συνοχή και ομοιογένεια στα χαρακτηριστικά των συντρόφων που βγαίνουν το "P". Είναι ξένοι στις χώρες που ζουν. Κατά συνέπεια έχουν κοινά προβλήματα (άδεια παραμονής, συναλλαγμα, αντιμετώπιση ρατσιστικών νοοτροπιών, προβλήματα επικοινωνίας-συντονισμού δηλ. φοιτητικοί συλλογοί κλπ). Ηδη εμφανίζεται η πρώτη αντίφαση μιας και με 2 τευχάκια στην κλατή μας ακόμα δεν μιλήσαμε για τα προβλήματα.

Πιστεύω ότι κάθε πράξη πολιτική, στην περίπτωση αυτή η έκδοση του "P", τραβιέται μπροστά από τα άτομα σε κ πρώτο πρόσωπο και μια σειρά από αναγκαιότητες. Για αυτό και το "P" εξαρτιέται από την άμεση συμμετοχή των συντρόφων που αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα που ζουν και εκφράζουν τα προβλήματα τους πάνω σ' αυτήν. Αποτελέσματα: η βαθμιαία ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ συμμετοχή στην εκδόση του με κάθε μέσο (αποστολή εντυπωμάτων, άρθρων, δακτυλογραφημένου υλικού κλπ). Αυτομάτα το περιεχόμενο και η γραμμή του περιοδικού διαμορφώνονται. Αν δεν υπάρχει άμεση και συνειδητή συμμετοχή δεν κάνουμε τίποτα και είναι ανώφελο να μιλάμε παραπέρα. Επίσης, γιατί αν δεν δουλεύουμε με ένα οργανικό τρόπο καταδικάζουμε τους συντροφικούς της συνταχτικής επιτροπής

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

υπευθύνος για την έκδοση σε επαγγελματικό δημοσιογραφισμό.

Στην ουσία για το "P" βλέπω κυρία δυο προοπτικές, μετά θετικά και αρνητικά τους.
α) Την επέκταση του "P" με άρθρα, ειδήσεις, σχόλια από τον ελλαδικό χώρο. Κατι τέτοιο απαιτεί μια καλά φτιαγμένη υποδομή, όπως την προσορίζουν οι συντροφοί της ΕΒΑθήνας.

Όμως για την πραγματοποίηση ενός τέτοιου σκοπού δεν χρειάζονται μονάχα χρήμα, γραφομηχανές, εντύπο υλικό, αρχεία, αίθουσες, βιβλιοθήκες κλπ, αλλά χρόνος για να παρθούν ελαφές και να μπουν τα θεμέλια για μια σωστή αποδοτική δουλειά. Οι κίνδυνοι εδώ είναι δυο: 1/ Επαγγελματικοποίηση των συντροφών στην Αγγλία. 2/ Κίνδυνος στην διάθεση του περιοδικού όταν θα στελεχυνθεί στην Ελλάδα από το εξωτερικό.

Αντικειμενικά η πιο πάνω εκδοχή είναι η καλύτερη, αλλά η πιο δύσκολοπραγματοποίησημη, γιατί δεν νομίζω ότι έχουμε καταλάβει ακόμα συνείδητα την οκουδαιότητα του εντύπου στην πολιτική επικύρωση και επιβίωση.

β) Η διαμόρφωση του "P" σε θεωρητική επιθεώρηση. Εάν τέτοια θα πρέπει να περιεχει μια σειρά από θεωρητικο-ιδεολογικά άρθρα που θα βοηθήσουν στο ξεκαθάρισμα του αναρχικού ιδεολογικού χώρου που καταντήσε σκουπιδοκουτεκιές. Επιπλέον ανάλυση και κριτική κάποιων θεμάτων που αφορούν τον αναρχικό χώρο κυρία 9333 και τις ενεργειές των αναρχικών στον ελλ. χώρο πρώτα και γενικότερα στο διεθνές αν. κίνημα.

2) Ηλεκτρονική επικοινωνία, παρουσίαση βιβλίων, εντύπων απ' όλο τον κόσμο. Κατι τέτοιο είναι σίφως πιο στενό, αλλά στη σημερινή κατάσταση μάλλον πιο πραγματοποιησιμο.

Τα συγκεκριμένα μέτρα που προτείνω:
1/ Κοινοπραξία: Δημιουργία συνταχτικών επιτροπών στις πολείς και στις χώρες όπου υπάρχουν αναρχικοί συντροφοί. Καθήκον των επιτροπών είναι το μαζέμα του υλικού και η προετοιμασία του για την ελαφύωση της δουλειάς των κειδών στην Αγγλία. Διανομή των περιοδικών στα κυκλώματα τους και συζήτηση πάνω στα περιεχόμενα και τον τρόπο διάρθρωσης του "P".

2/ Μεσοπροθέσμη: Συνάντηση σε κάποια χώρα της Ευρώπης αντιπροσώπων από τα μέλη των διαφόρων συνταχτικών επιτροπών για μια πιο διεξοδική και πραχτική συζήτηση πάνω στα προβλήματα που αντι-

μετωπίζουμε και την πραχτική τους επίλυση.

θα παρακαλούσα τους συντροφους να γράφουν κι αυτοί τις γνώμες τους ώστε να ανοιχτή, ένας πλατής διάλογος πάνω σ' αυτό το θέμα, κι ενόεχομενως και σ' άλλα.

Μάρτης 79 Ιταλία,
Ονουφριος

πληροφορίες

Στα εργοστάσια στο Λαυριο και έξω από την Αθήνα, στην περιοχή Οινόφυτα (οπου για τη δράση μας είχαμε γραφεί στο P-τεύχος Νοεμβρη/Δεκ 78) συνεχίζουμε τη δράση μας. Με τη συνείδητη εφαρμογή των δυνάμεων μας και με την καθολικευμένη άμεση αυτονομη δράση των αντιπροσώπων των αυτονομων συμβουλίων μας και όλων των συντροφών μας, μπορέσαμε και διευρυνάμε την επιρροή μας και τις επεμβάσεις μας και σε άλλα εργοστάσια στις ίδιες περιοχές, και σε πολλές περιπτώσεις ξεπεράσαμε το εργοστασιακό περιβάλλον με ελιφές και συνεργασία μας με αντιεξουσιαστές που δεν βρίσκονται στο άμεσο περιβάλλον της παραγωγής.

— Στο Λαυριο και στα Οινόφυτα μέσα σε κείνα τα εργοστάσια όπου κυριαρχούμε με τους πυρήνες μας τώρα ένα και πάνω χρόνο, τακίσαμε την παραδοσιακή λαοπολογία και τις υπομυθολογίες της ΕΣΑΚ και με τη δυναμική πραχτική

μας αναγκάσαμε να λουφάσουν μερικοί μπατσό και ρουφιάνοι φευτοκομμουνιστές του Φλωρακη και του Μυθαρουλη, και μερικοί άλλοι αχτιβιστές συνδικαλιστές λακεδες των αφεντικών, που παίζανε το ρολό υπερασπίσης των εξουσιαστών και των αφεντικών.

Οι δυο ομάδες μας με κοινό στόχο, προκαγάνδα και οργανωτική ζυμωση για άμεση και αυτοειθυνομένη από την καθευία ομάδα και με τη συσπειρωση και διαρκή συμμετοχή στις απεργίες και τις άλλες δυναμικές κινητοποιήσεις μας, κι απ' την μερία εργατών μαχητικών συντροφών της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, που δραστηριοποιήθηκαν προθύμα μαζί μας, συμμετεχόντας κι αυτοί άμεσα, εκ περιτροπής στον έλεχο, το συντονισμό, και την πραχτική διεύθυνση σ' όλες τις κκχφάσεις των απεργιών και των άλλων δυναμικών κινητοποιήσεων μας, έχουμε πετυχεί το πλατέμα της επιρροής μας μέσα στους συγκεκριμένους αυτούς μαζικούς χώρους δουλειάς, χωρίς φυσικά να βιοιστούμε σε οποιοδήποτε λεγόμενες "καλές υπηρεσίες" οποιοδήποτε κομματικού κομισσαρίου συνδικαλιστή, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι τέτοιες "καλές υπηρεσίες" σημαίνουν από την πλευρά τους γρήγορη μέσα σε λίγες ώρες συνθήκωλογοση με τα αφεντικά. Έχουμε την πεποίθηση ότι τέτοιους συνδικαλιστές κομματικούς κομισσαριους δεν επιτρεπεται και δεν πρέπει να κυριάρχουν σε δυναμικούς αγώνες μέσα στα εργοστάσια, όπως και σε κάθε άλλο επαναστατικόπονημένο χώρο, και σφειλούμε να παρεμβάινουμε και να προβαλλούμε δικές μας αρχές για δυναμικές απεργίες, μέχρι και κατωλήψη τοπων δουλειάς κλπ. Η δράση των αναρχικών εργατικών ομάδων μας δεν περιορίζεται μόνο σε τοπους δουλειάς. Κίνυνται και περα από τα εργοστάσια η άλλο χώρο παραγωγής, ακόμα και στο χώρο των ανωτ. βιβλ. Ιδρυμάτων και αγωνι-

ζονται όχι μόνο εναντίον στα φετοκομμουνιστικά η αριστεριστικά κομμάτια και οργανώσεις που στις περισσότερες περιπτώσεις συμβιβάζονται και γίνονται λακέδες στο υφιστάμενο κοινωνικό σύστημα, στα αφεντικά και στις κάθε λογής δυναμείς καταστολής, αλλά και εναντίον στο φετοκομμουνισμό και σε οποιοδήποτε εξουσιαστικό συγκεντρωτικό θεσμό ηγετισμού μέσα στα εργοστάσια και έξω από αυτά, και για την εργατική αυτονομία, για την αυτοοργάνωση του αναρχικού χώρου, και για την διαδοχή των ιδεών μας, και για την ελευθερία και επαναστατικοποίηση κάθε μορφής αγώνα.

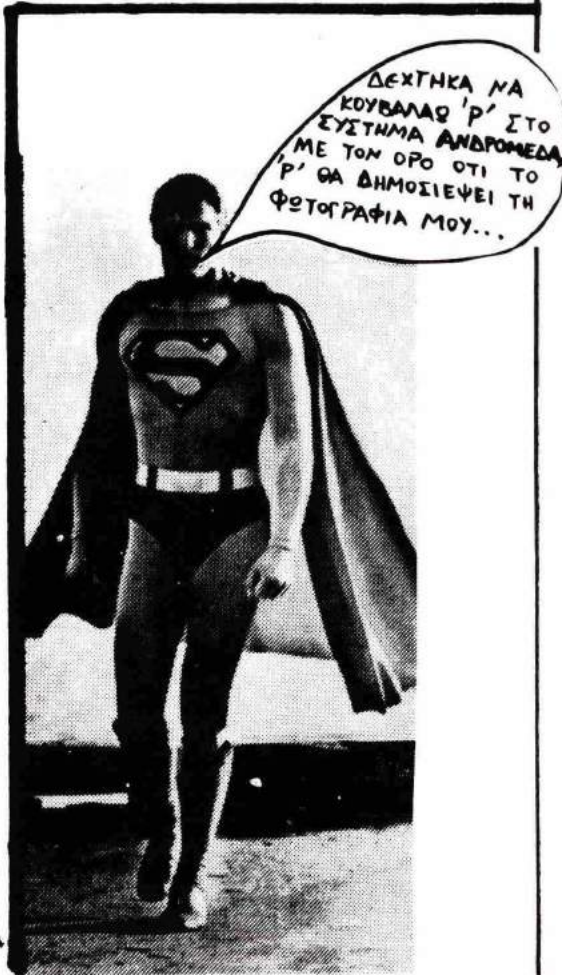
ΕΜΑΣΤΕ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ των διαφόρων αυτονομών ομάδων που υπάρχουν συγκροτημένες στην Αθήνα και σε άλλες μεγάλες πόλεις πρέπει, όσο γίνεται πιο γρήγορα, να δώσουν μεγάλη σημασία στην ανάγκη ανάπτυξης του συνδικαλιστικού κινήματος μέσα στα εργοστάσια και σε άλλους μαζικούς χώρους και να το κάνουν μέσο δράσης. Συμφωνούμε με τις αποφείς της "Πρωτοβουλιακής Συντακτικής Επιτροπής Αθήνας" (Οχτώβρη '78) ότι είναι αδύνατο να παρεί αντιεξουσιαστική τροπή η παλιά σε χώρους όπου οι αντιεξουσιαστές και οι ιδέες τους δεν υπάρχουν. Οι εργατικές ομάδες έχουν τη γνώμη ότι εδώ ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα, πως χωρίς να γινόμαστε απαισιόδοξοι η να χάνουμε το θάρρος μας πρέπει να πετύχουμε να μπου οι αντιεξουσιαστές και οι ιδέες μας στους χώρους παραγωγής και τους άλλους μαζικούς χώρους, όσο γίνεται πιο πλατιά η ακόμα, στην αρχή, με μεμονωμένες ειρρρές και εκεμβάσεις μας. Σωστή είναι και η διαπίστωση ότι ο αναρχικός χώρος στην Ελλάδα δεν δραστηριοποιήθηκε σαν σύνολο, περα από τις επετειακές συγκροτήσεις και τις ευκαιριακές συζητήσεις. Όλα αυτά, όμως, πρέπει να τα βλέπουμε σαν παθητική ενάτευση του παρελθόντος και να τα αντιμετωπίζουμε με μια δυναμική ζωντανή αντίληψη και πράξη του καθενός μας μέσα στο παρον. Η δική μας πεποίθηση που στηρίζεται στις μέχρι τώρα εμπειρίες μας και την πραχτική δράση μας, και χωρίς να θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε μεγάλα λογία, είναι ότι με μια σωστή μεθοδευση και συγκεκριμένη πραχτική οργανωτική συνοχή και απαλλαγμένο από την επικρατούσα, ως τώρα, νοοτροπία και τους λεγομένους αρνητικούς προσδιορισμούς του αναρχικού χώρου στην Ελλάδα είναι εύκολο να στηθούν και σε συνέχεια να αναπτυχθούν κινήματα δράσης μας μέσα στους εργοστασ-

ακούς κι έξω από τους τοπούς δουλίας. Έχουμε επίσης τη γνώμη ότι οι μορφές παλής των διαφόρων αυτονομών ομάδων, φάνηκε ότι, τις περισσότερες φορές δεν διαλεγούνται σωστά. Πρέπει, πρώτα απ όλα να πιεζούν δυναμικά τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς και να βοηθήσαν στη συσπειρωση και διεύρυνση των δυναμειών του αναρχικού κινήματος.

—Χωρίς να θέλουμε να δώσουμε μαθήματα σε κανένα η εκ των πρώτερων να απορριπτούμε οποιαδήποτε διαφορετική απόψη (απεναντίας επιζητούμε τη διεύρυνση της συλλογικότητας και της ποικιλομορφίας ως προς την επαναστατική ανάλυση, κριτική πληροφόρηση και οργανωτική μαζική ανάπτυξη, του αναρχισμού στη χώρα μας) ούτε και να είναι όλα αυτά που σημειώνουμε ένα σχήμα η μια λίστα από κανόνες, έχουμε τη γνώμη ότι, για τους πιο πάνω λόγους, πριν από την συγκροτηση τέτοιας αυτονομής "πρωτοβουλιακής επιτροπής" το σωστό θα ήταν, στο οργανωτικό επίπεδο να αντιμετωπισουμε άμεσα και πρώτα από όλα τη συγκροτηση μιας προσωρινής επιτροπής συνδεσης και επαφών και σε συνέχεια μιας ειδικής οργανωτικής επιτροπής, πρώτα στην Αθήνα και μετά σε πανελλαδική κλίμακα, που να προπαρασκευάσει τη δουλία και να βρη μεθόδους για άσκηση ομοσπονδιακά όλες τις αυτονομες αναρχικές και τις ποικίλες περιθωριακές ομάδες που βρίσκονται σκορπίες και μεμονωμένες—και η κάθε μια μιλά για τον εαυτό της—να στηριξει ολοκληρω τον αναρχικό χώρο σε γερές βάσεις και να εξετάσει όλα τα προβλήματα και τους κάθε λογής λεγομένους αρνητικούς προσδιορισμούς που έχουν τροχόπεδησει την οργανωμένη ανάπτυξη του αντιεξουσιαστικού, αναρχικού κινήματος, και πρέπει να λύσουν, και με μια συγκεκριμένη και σωστή πραχτική να θεμελιώσουν τη συγκροτηση και τη δημοσία παρουσία και επεμβαση του αναρχικού κινήματος στην Ελλάδα. Όλα αυτά βεβαία δεν σημαίνουν την μετατροπή των αυτοδιευθυνόμενων και ελευθερών από κάθε πολιτικό η κομματικό σύστημα σε ένα οργανωτικό ιντρομινταλισμό, μέσα από τον οποίο μια τέτοια επιτροπή Συνδεσης και επαφών θα διευθύνει τις αυτονομες ομάδες η άλλες ομάδες ανθρώπων που καταπιεζονται από τα αφεντικά. Η τα τέτοια επιτροπή συνδεσης και επαφών θα βρίσκεται σε συνεργασία ενότητας και δράσης με τις αυτονομες ομάδες χωρίς να τις δεσμεύει σε τίποτα και χωρίς να υποσκελίζει οα δυναμική με αυθαίρετα "κα-

θηκόντα", ενώ ταυτοχρονα κάθε ομάδα θα κρατιεται αυτονομη για να διατηρει πιο στενη επαφή στα μελη της και να κχ απομακρυνει τον κίνδουνα του χαφιεδισμού από τα μέσα. Η επιτροπή θα αναπτυσσεται οργανικά από τα κάτω, και δε θα κατασκευάζεται από τα πάνω, και απαλλαγμένη από κάθε εννοια εξουσιασμού δε θα επιβάλλει τις αποφάσεις της στους άλλους, αλλά με την εκ περιτροπής αναληψη των "καθηκόντων" θα χρησιμεύει για την διατήρηση και την διεύρυνση των επαφών ανάμεσα στις ομάδες η των πιο δραστηριών συντροφών σ' ότι αφορά τους τρόπους και τα μέσα της αναληψής δράσης για τη διατύπωση των διαφόρων γνώμων που έχουν οι ομάδες στην κάθε δεδομένη στιγμή κλπ. Δηλαδή, οι αποφάσεις σε καμία περίπτωση δε αποτελούν υποχρεωτικό κανονισμό, αλλά θα είναι συστάσεις και προτάσεις που θα γίνονται σ' όσους συμμετέχουν και θα αφορούν μόνο οσους τής αποδεχονται και θα τις παρουσιάζουν σαν ειλισημη "γραμμή" της οργάνωσης για την διευκόλυνση των πιο πάνω σχέσεων και τη συνεργασία ανάμεσα στις ομάδες κλπ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 18

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 17

Έχουμε τη γνώμη ότι δεν είναι ολοκληρωμένα τα συγκεκριμένα μέτρα που προτείνει η Πρωτοβουλιακή Συνταχτική Επιτροπή Αθήνας, στο οργανωτικό επίπεδο, γιατί δεν μπορεί να γίνει τίποτε μόνο με τη συγκρότηση πρωτοβουλιακών συνταχτικών επιτροπών, ούτε μόνο με τη συγκρότηση και δημοσίευση μαρτυριών από διάφορους χώρους εργατικού αγώνα, αγροτικών κινητοποιήσεων, ή περιφερειακών κινημάτων, κλπ. Ως τώρα φάνηκε ότι μόνο του το φυλλάδιο και η προκήρυξη δεν είναι το αποτελεσματικότερο μέσο παλης αν δε συνοψευταίμε μια πλατιά οργανωτική δουλειά, που θα την καναλιζάρει σε συνεργασία με τις αυτόνομες ομάδες ή επιτροπές Συνόησης και Επαφών. Αν δεν πετύχουμε να συνδιάσουμε τα δυο αυτά πράγματα, θα συνεχίσουμε να είμαστε ανίσχυροι σε όλα.

ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ότι πρώτα απ' όλα χρειάζεται όσο γίνεται πιο γρήγορα, να πραγματοποιηθεί μια επαναστατική συσπειρωση των αυτόνομων αναρχικών ομάδων και να χαραχτούν οι ιδεολογικές και οργανωτικές βάσεις του αναρχισμού σαν κοινωνικό, οργανωτικό, και επαναστατικό κίνημα στην Ελλάδα. Η έλλειψη μέχρι τώρα μιας τέτοιας συσπειρωσης και συντονισμού της δράσης είχε αρνητικά αποτελέσματα όχι μόνο στη συγκρότηση και ανάπτυξη μιας ενιαίας, συνειδητής και ισχυρής υπεύθυνης δυναμής μας και ομοσπονδωποιημένης δομής, αλλά και για μια σωστή μαζική εναντίωση μας στην κρατική τρομοκρατία, στους τους καταπιεστικούς θεσμούς και στους κατασταλτικούς μηχανισμούς και στα ροκάλα των κρατών εξουσιαστών και των αφεντικών.

ΘΕΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ότι το ΠΡΩΤΑ παίρνοντας περά απ' την αλληλένωση και τη μορφή ενός αναρχικού συνόησης, και σαν εργαλείο επαφής και συνδέσης, μπορεί να βοηθήσει στο να γίνει κατανοητή στους τους ελληνικές αναρχικούς ή σημασία και η χρησιμότητα μιας τέτοιας διαδικασίας για τη συσπειρωση των δυνάμεων του αναρχικού χώρου, και να βρεθούν συγκεκριμένοι τρόποι και μέσα για το σωστό, ενιαίο και ισχυρό χείμαυρο του αναρχικού κινήματος στην Ελλάδα, αφού όλοι οι αναρχικοί ανήκουμε στην ίδια παραταξή και βρίκομαστε από την ίδια μεριά, συμμερίζομαστε τις ίδιες βασικές βλέψεις, κι, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αγωνίζομαστε για την πραγμάτωση του ίδιου σκοπού.

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

υπογραμμίζουμε

● Στην μεταδικτατορική Ελλάδα η, προσούρα είναι ένα είδος προπαγάνδας και πληροφόρησης που δυστυχώς δεν χρησιμοποιήθηκε σχεδόν καθόλου. με κλασικούς ορους, η "αγορά" στρέφεται σε πανακριβές εκδόσεις πιο παρουσιασμένες, πιο ανταγωνιστικές, κλπ, και σ' αυτή την παγίδα έχουν πέσει επίσης σχεδόν όλες οι αντιεξουσιαστικές εκδόσεις.

Με χαρά μας λοιπόν είδαμε την προσούρα ΤΟ ΠΡΩΤΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ από

Το πρόβλημα της υγείας στην Ελλάδα
μετά την

"Αποκατάσταση της Δημοκρατίας"

Ομάδα "Αναρχοσυνδικαλιστών"

την ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ. Προκειται για ένα καλογραμμένο και πυκνογραμμένο οχτασελίδο με πολλά στοιχεία, στατιστικές, πληροφορίες, με λίγα λόγια βασισμένο σε γεγονός, που δίνει μια αρκετά ολοκληρωμένη εικόνα της εμπειρικής πια υγείας στην Ελλάδα, τη θέση των εργαζομένων μέσα σ' αυτήν, και προτάσεις για να ξεπεραστεί η κατάσταση.

Στα πλαίσια όμως μιας καλοκαρδής κριτικής, θα θέλαμε να πουμε την ανάλυση αυτή, τη βρήκαμε πολύ "οικονομιστική", κάτι που νομίζουμε ότι την περιορίζει.

Το πρόβλημα της υγείας σήμερα δεν περιορίζεται μοναχά στο αν τα φάρμακα είναι φτηνά ή ακριβά, ή στο ποσους αρρωστούς, θα δη ο γιατρός κλπ. μολοντι αυτά είναι σπουδαία θέματα, νομίζουμε ότι στο σύγχρονο καπιταλιστικό κράτος αυτό που πρώτα πρέπει να χτυπηθεί είναι η ΚΟΟΠΡΟΟΪΑ που επικρατεί πίσω από το θέμα υγείας. Κατ' αρχήν σημάρα η προληπτική υγεία έχει πεταχτεί στα σκουπίδια σαν αντι-οικονομική ή βλακώδης, μ' αποτέλεσμα η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ των ασθενών σ' ένα αρρωστημένο περιβάλλον να χει γίνεται πηγή εισοδήματος των γιατρών. μέχρι και τα φάρμακα έχει προταγή (1970 συ-

νεδριό ΑΜΑ)) να θεωρούνται ασθενείς μέχρι ο γιατρός να δίνει πιστοποιητικό ότι είναι ασθενής". Ο κόσμος έχει χάσει πια το δικαίωμα να θεωρεί εστω τον εαυτό του ασθενή. Η κοινωνία δεχεται πια καποιον σαν ασθενή αφού το έχει πιστοποιήσει η ιατρική γραφειοκρατία. Για να μη μιλήσουμε

για τους ψυχιατρους και τον έλεχο που ασκουν, για τις "μυχασθενείες" που έχουν εφευρεθεί και ένα σωρο άλλα που να παίρνει πολύ να τα λεγαμε εστω εδω. Ίσως σήμερα είναι πρωταρχικό να ρωτάμε γιατί είμαστε αρρωστοί, αν χρειάζομαστε επιτέλους όλα αυτά τα δηλητήρια που πουλάμε σα φάρμακα, τι φάρμακα παίρνουμε και γιατί, ποιοι μας θέλουν αρρωστούς, ποιοι τα κινώμανε με το να είμαστε αρρωστοί, το κρυβεται πίσω από όλα αυτά.

Έχοντας και αυτά υπαφή, η προσούρα "το πρόβλημα της υγείας" ΗΡΕΙΒΙ να διαβάστη από όλους.

Με χαρά μαθαίνουμε ότι η Ομάδα Αναρχοσυνδικαλιστών ετοιμάζει και δεύτερη προσούρα. Αξούζει κάθε βοήθεια γι' αυτό το σκοπό.

● ΤΡΙΑ ΚΑΙ Κ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Β εκδοση Κατερίνα Γαρου εκδόσεις καστανιώτη μας ηρθε με πολυ καθυστερημενο ταχυδρομειο δεν φταινε βεβαια οι ταχυδρομοι πουχουν να κανουν με χιλιαδες τετοια καθυστερημενα γραμματα αλλα ολοι αυτοι και αυτες που το ξερουν και καθυστερουσαν να το στείλουν. Σιωπη. Καποια που τοχε προσεξει πολυ καιρο πριν μα δεν το αντεχε η τσέπη της ειπε οτι το δανειστηκε απο το βιβλιοπωλειο και εν πασει περιπτωση η κοπια που σταληθηκε είναι φωτοαντιγραφο.

Δεν την ξερουμε την Κατερίνα ("Ξερω" δεν εχει βεβαια σχεση με το "φιλιμ" η την "διασημηση" η το "βιβλιο"), αλλα η συλλογη αυτη απο κομματια κι αποσπασματα απο προσωπικες εμπειριες και παρατηρησεις στον προσωπικο παρατηρημενο μικροκοσμο του καπιταλισμου, πουναι ιως η μεγαλυτερη ελπιδα της επαναστασης, δεν εχει χωρο για αδιαφορους.

Για εναν τριτο (και τι διαολο αραγε να σημαινει "τριτος"), προεχτικιο η συλλογη αυτη είναι ημερολογιο. Η εξελξη μεσα στις σελιες του καλυπτει ολη την εμπειρια σαν γυναικα, σαν κορη, σα μανα, στο σπιτι, στο δρομο, στη δουλεια, σ' ενα συστημα που βρωμαει σκατα. Και το ξερει κι η ίδια.

Βρήκαμε αυτη την προσωπικη εξελξη, σα λαχανιασμενη κουβεντα σ' ενα φιλο, σα το κλειδι

συναλλαγμα & αναβολη χωρις ελεχο

ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ 815

φωτογραφίες ΣΕ Ιταλίας
Απο την διαδηλωση
της Ρωμης, 1 Μαρτη 79

Στην Ιταλία γινανε μεσα σ' αυτο το χρονο τρεις διαδηλωσεις σχετικα με το συναλλαγμα και την αναβολη. Εγινε μια περιφεριακη στην Γ'ενοβα, αλλη περιφεριακη στην Βενετια, και μια πανιταλικη στη 1 Μαρτη στη Ρωμη. Στην τελευταια πηραν μερος 3000-3500 κοσμος, η δε πορεια εικανε 3-4 χιλιομετρα απο την Αρλιτεκτονικη της Ρωμης μεχρι την πρεσβεια. Συντροφοι αναρχικοι πηραν μερος σ' ολες τις διαδηλωσεις.

της σειρας.

"...καθε σημερα μαθαινω ν' απορριπτω
αυτα που πιστευα χτες
Τινα φωναξεις πεθαινοντας
Ο Μαρξ, ο Δενιν, ο Τροτσκι, η Λουξεμπουργκ
ο μυθος της Κροστανδης κι ο μυθος του Σιουφου"

Αλλα, προσεξε:

"...Η ζωη μας ειναι
ασκοπα λαχανητα
σε κανονισμενες απεργιες,
ρουφιανους και περιπολικα.
Γι αυτο σου λεω.
Την αλλη φορα που θα μας ριξουνε
να μην την κοπανησουμε, Να ζυγιαστουμε."
Βνταξει Κατερινα, να ζυγιαστου-
με. Η κεντρικη επιτροπη ουως
"που ζαχαρωνει με τους μαοδικοις"
οπως λες, θα πη και παλι
ε' αντιθετο, οπως και στις
25 του μην, γιατι η οικια της
εξελιξη ειναι συναρτηση της
"σωστης γραμμης". Εμεις θα
ειμαστε παλι εκει σε καποια
αλλη του μην, να ζυγιαστουμε
ΚΑΙ εναντια στην ΚΕ. Εσυ,;

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ
σημειωστε οτι η συνεχεια του
αρθρου για "το γυναικειο κινημα"
δεν μπορεσε να μπη σ' αυτο το
το τευχος επειδη υπηρχε πολυ
υλη. το ιδιο ισχυει και για πολλα
αλλα αρθρα και κειμενα που
εχουν σταλει, και που θα
εμφανιστουν στα επομενα τευχη.

εκδ. ομαδα.

ΙΖΟΝΤΑΣ · ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ

Λαβαμε και

ευχαριστουμε:

- εφημεριδα "Ενοτητα" N8
- BICICLETA, N 13 και 14.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οποιοι/ες θελουν ναρθουν σ' ελαφη με την Προσωρινη Συνταχτικη Επιτροπη του "P" στην Ιταλια, ας γραφει στο "P"; Η ΠΣΕ"Ρ"Τ ζηταει ελαφη κ-ολες τις ΣΕ"Ρ" και κυρια με αυτη της Αθηνας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απο σελ 19

γινονται σε μεγαλη εκταση, τον τελευταιο καιρο σε ολη την Ουκρανια, τη Μοσχα και το Λενινγκραντ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

• Στις αρχες αυτου του χρονου το κρατος απελευθέρωσε 6 αναρχικούς απο την φυλακη και δισεκοφε το καθεστώς εκτολισης στο οποίο ο Χριστο Κολεφ Τζορντανοφ (ετων 67) ειχε υποβληθη για 5 χρονια. Ακομα και αυτο ομως αποδειχτηκε πολυ φιλελευθερο για τις αρτηροσκληρωτικες αρχες της Βουλγαριας που ξανασυνελαβαν τον Χριστο ενω ηταν σε αναρρωση σε νοσοκομειο της Σοφιας. Η αστυνομια εκανε επιδρομη στο σπιτι του και κατεσχεσε βιβλια και περιοδικα, ενω ταυτοχρονα τον εξαναγκασε και να παη να ζηση σε ενα απομακρυσμενο χωριο του Μπαλβου.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

• Ένας αριθμος αναφορων απο την Αργεντινη μας πληροφορει για μια σειρα επιδρομες της αστυνομιας τους τελευταιους 3 μηνες εναντια στο αναρχικο κίνημα. Στο Μπουενος Αϊρες περιπου 17 μελη μιας αναρχο-μαρξιστικης ομαδας με το ονομα "Αντεξουσιαστικη Αντισταση" εχουν συλληθη και πολλοι περσοσοτεροι εχουν "εξαφανισθη". Μερτικοι απελευθέρωθηκαν υστερα απο βασανιστηρια. Αργεντινικες αναρχικες ομαδες εκαναν μια εκληση για διεθνη συμπαρασταση υστερα απο την συλληψη 2 μαραγκων, Παμπλο Ντανιελ Τελο και Ραφαελ Αρνολντο Τελο, στις 31 Μαρ. Την συλληψη τους ακολουθησε μια σειρα επιδρομων της αστυνομιας που κατεληξε στην συλληψη 20 περιπου αγωνιστων, κυριας εργατων.

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Συνεστρευση για τη Βουλγαρια με βουλγαρο συντροφο (ΣΕ Γαλλιας), Εκθεση απο την ΑΙΤ, Ναυτικα ατυχηματα (ΣΕ Αθηνας), το Ρηγμα σα πραγματικοτητα καθ προοπτικη, πολλα πολλα νεα απο ολο τον κοσμο, και ο διαγωνισμος της χρονιας: Κερδιστε ενα αστυφυλακα! ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ

• **FREEDOM**
Δεκαπενθημερη αναρχικη εφημεριδα
FREEDOM PRESS (IN ANGEL ALLEY)
84B, WHITECHAPEL HIGH ST.
LONDON E1
ENGLAND

• **BLACK FLAG**
Οργανο του αναρχικου "Μαυρου Σταυρου". Διεθνη νεα, πληροφορηση, υποστηριξη, και δραση για τους αναρχικους φυλακισμενους και κρατουμενους σε ολο το κοσμο. Βγαίνει οποτε μαζευτει υλικο. Σχεδον καθε δυο μηνες.
BLACK FLAG
OVER THE WATER
SANDAY
ORKNEY KW17 2BL
ENGLAND

• **ANARCHY**
Τριμηνιαιο αναρχικο περιοδικο.
ANARCHY
29, GROSVENOR AVENUE
LONDON N5
ENGLAND

• Η νεα διευθυνση της BICICLETA:
APARTADO DE CORREOS
3207, /MALRIL/

ΕΠΑΦΕΣ

• Αναρχικη επιθεωρηση απο την κολλεχτιβα
A IDEA, APARTADO 3122
LISBOA 3, PORTUGAL.

• SYDNEY ANARCHIST
GROUP, RISING FREE
PO BOX 92, BROADWAY,
NSW 2007, Αυστραλια.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΙ
ΕΣΥ ΤΗΝ
ΕΜΙΣΧΥΣΗ
ΣΟΥ, ΣΗ-
ΜΕΡΑ!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η στηλη αυτη ειναι κατ'αναγκη περιορισμενη. Για αλλες επαφες στο εξωτερικο, γραφτε κατευθειαν στο ρηγμα, θα χαρουμε να βοηθησουμε.

• **FRONT LIBERTAIRE**
Δεκαπενθημερο γαλλικο περιοδικο
Εκδιδεται απο την "αντιεξουσιαστικη κομμουνιστικη οργανωση".
FRONT LIBERTAIRE
33, RUE DES VIGNOLES
75020 PARIS
FRANCE

• Ιταλικη Αναρχικη Ομοσπονδια
GRUPPO F.A.I. ROMA CENTRO
VIA DEI TAURINI 27
ROMA
ITALY

• BRAND
Σουηδικη, αναρχοκομμουνιστικη, διμηνιαια εφημεριδα. Καλυπτει θεματα κρατικης τρομοκρατιας στην Ευρωπη. (στα σουηδικα).
BRAND
BOX 150 30
10465 STOCKHOLM
SWEDEN

• **THE OPEN ROAD**
Τριμηνιαια αναρχικη εφημεριδα.
THE OPEN ROAD
BOX 6135, STATION C
VANCOUVER, B.C.,
CANADA V6R 4G5